

Maart: Christus weerspiegelen door rechtvaardigmaking/heiligmaking

1 maart | Rechtvaardigmaking uit het geloof - onze enige hoop

"En indien iemand gezondigd heeft, wij hebben een Voorspraak bij den Vader, Jezus Christus, den Rechtvaardige; En Hij is een verzoening voor onze zonden; en niet alleen voor de onze, maar ook voor [de zonden] der gehele wereld." I Johannes 2: 1, 2

Wanneer de berouwvolle zondaar, die boete doet voor God, inziet dat Christus voor hem verzoening gedaan heeft, en deze verzoening aanneemt als zijn enige hoop voor dit leven en het toekomstige leven, dan zijn diens zonden vergeven. Dit is rechtvaardigmaking uit het geloof. Iedere gelovige moet zijn wil volledig onderwerpen aan de wil van God, en in een staat van berouw en bekering blijven, geloof hebben in de verzoenende verdiensten van de Verlosser, en voortgaan van kracht tot kracht, van heerlijkheid tot heerlijkheid.

Vergeving en rechtvaardigmaking zijn één en hetzelfde. Door het geloof gaat de gelovige vanuit de positie van opstandeling, een kind van de zonde en van satan, over naar de positie van een trouw onderdaan van Christus Jezus, niet vanwege de één of andere goedheid in hem zelf, maar omdat Christus hem door adoptie als Zijn kind aanneemt. De zondaar ontvangt vergeving van zijn zonden, omdat deze zonden gedragen zijn door zijn Borg en Plaatsvervanger. De Heer spreekt tot Zijn hemelse Vader: "Dit is Mijn kind. Ik verleen hem gratie van zijn doodvonnis en geef hem Mijn levensverzekeringsspolis - het eeuwige leven - omdat Ik zijn plaats heb ingenomen en voor zijn zonden geleden heb. Hij is zelfs Mijn geliefde zoon." Zo staat de mens, vergeven en bekleed met het mooie gewaad van Christus' gerechtigheid, onberispelijk voor God.

De zondaar kan dwalen, maar hij wordt niet zonder genade verworpen. Maar zijn enige hoop is: berouw tegenover God en geloof in de Heere Jezus Christus. Het is het voorrecht van de Vader om onze overtredingen en zonden te vergeven, omdat Christus onze schuld op Zich genomen heeft en ons gratie heeft verleend, door ons Zijn gerechtigheid toe te rekenen. Zijn offer voldoet volkomen aan de eisen der gerechtigheid. Rechtvaardigmaking is het tegenovergestelde van veroordeling. Gods grenzeloze genade wordt geschonken aan mensen die dat helemaal niet verdienen. Hij vergeeft overtredingen en zonden omwille van Jezus, Die het zoenoffer voor onze zonden is geworden. Door het geloof in Christus komt de schuldige overtreder in de gunst bij God te staan, en in de krachtige hoop op het eeuwige leven. - Bijbelcommentaar E G White, blz. 461-462.

De zondaar wordt rechtvaardig gemaakt door de verdiensten van Jezus, en dit is de erkenning door God van de volmaaktheid van de losprijs die voor de mens is betaald. Dat Christus gehoorzaam is geweest, zelfs tot in de dood aan het kruis, is voor de zondaar het onderpand om door de Vader te worden aangenomen. - Signs of the Times, 4 juli 1892.

Maart: Christus weerspiegelen door rechtvaardigmaking/heiligmaking

2 maart | De berouwvolle zondaar in Christus aangenomen

"Want Christus is niet ingegaan in het heiligdom dat met handen gemaakt is, hetwelk is een tegenbeeld van het ware, maar in de hemel zelve, om nu te verschijnen voor het aangezicht Gods voor ons." Hebreeën 9: 24

Christus is ons Offer, onze Plaatsvervanger, onze Borg, onze Goddelijke Voorspraak; Hij is voor ons gemaakt Gerechtigheid, Heiligmaking en Verlossing. *"Want Christus is niet ingegaan in het heiligdom dat met handen gemaakt is, hetwelk is een tegenbeeld van het ware, maar in de hemel zelve, om nu te verschijnen voor het aangezicht Gods voor ons."*

De voorspraak van Christus ten behoeve van ons bestaat hierin, dat Hij Zijn Goddelijke verdiensten aan de Vader aanbied door Zijn offer als onze Borg en Plaatsvervanger; want Hij is opgevaren naar de hoge om verzoening te doen voor onze overtredingen. . . . *"Hierin is de liefde, niet dat wij God liefgehad hebben, maar dat Hij ons lief heeft gehad, en Zijn Zoon gezonden heeft tot een Verzoening voor onze zonden."* (I Johannes 4: 10) *"Waarom Hij ook volkomenlijk kan zalig maken degenen die door Hem tot God gaan, also Hij altijd leeft om voor hen te bidden."* (Hebreeën 7: 25)

Uit deze Schriftgedeelten blijkt duidelijk dat het niet de wil van God is, dat u wantrouwig bent en uw ziel pijnigt, uit vrees dat God u niet zal aannemen, omdat u zondig en onwaardig bent. . . . Leg uw zaak aan Hem voor, en pleit op de verdiensten van het bloed dat voor u vergoten werd aan het kruis op Golgotha. Satan zal u ervan beschuldigen, dat u een grote zondaar bent, en dat moet u erkennen. Maar u kunt zeggen: "Ik weet dat ik een zondaar ben, dat is de reden waarom ik een Heiland nodig heb. Jezus kwam in de wereld om zondaars te redden. *"Het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonden."* (I Johannes 1: 7) . . . Ik heb geen goedheid of verdienste uit mezelf, waardoor ik aanspraak zou kunnen maken op verlossing, maar ik wijs voor het aangezicht van God op het alles verzoenende bloed van het smetteloze Lam van God, Die de zonde der wereld wegneemt. Dat is mijn enige pleitgrond. De Naam van Jezus geeft mij toegang tot de Vader. Zijn oor en Zijn hart staan open voor mijn zwakste pleidooi, en Hij geeft mij wat ik het meest nodig heb."

Het is de gerechtigheid van Christus die de boetvaardige zondaar voor God aanvaardbaar maakt en die zijn rechtvaardigmaking bewerkt. Hoe zondig zijn leven ook is geweest, als hij in Jezus gelooft als zijn persoonlijke Heiland, dan staat hij voor God in het vlekkeloze gewaad van de gerechtigheid van Christus, dat hem wordt toegerekend. De zondaar, die zo even nog dood was in overtredingen en zonden, is levend gemaakt uit het geloof in Christus. Uit het geloof ziet hij, dat Jezus zijn Heiland is, Die eeuwig leeft, en Die iedereen, tot op de allerlaatste, kan redden als zij door Hem tot God komen. In de verzoening die voor hem tot stand is gebracht ziet de gelovige zulk een breedte, lengte, hoogte en diepte aan werkzaamheid, en ziet hij zulk een volkomen verlossing, gekocht tegen een zo oneindige prijs, dat zijn ziel vervuld wordt met lof en dankzegging. - Signs of the Times, 4 juli 1892

Maart: Christus weerspiegelen door rechtvaardigmaking/heiligmaking

3 maart | Wij zijn in Christus volmaakt

"Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons de zonden vergeve en ons reinige van alle ongerechtigheid." I Johannes 1: 9

Als de zondaar zicht krijgt op de niet te evenaren bekoring van Jezus, dan lijkt de zonde hem niet langer aantrekkelijk; want hij aanschouwt de Voornaamste onder tienduizend, de Ene aan Wie alles bekoorlijkheid is. Door persoonlijke ervaring ondervindt hij de kracht van het Evangelie, waarvan de brede strekking slechts door zijn kostbare doel wordt geëvenaard.

Wij hebben een levende Heiland. Hij ligt niet in het nieuwe graf van Jozef; Hij is opgestaan uit de doden en is opgevaren naar de hoge als Borg en Plaatsvervanger voor ieder die gelooft. . . . De zondaar is rechtvaardig gemaakt door de verdiensten van Jezus, en hiermee erkent God de volmaaktheid van de losprijs die voor de mens is betaald. Dat Christus gehoorzaam is geweest tot in de dood aan het kruis, vormt de pleitgrond voor de berouwvolle zondaar voor aanneming door de Vader. Zullen wij onszelf dan toestaan, wankelmoedig te zijn tussen geloof en twijfel, twijfel en geloof? Jezus is de pleitgrond voor onze aanneming bij God. Wij staan in Gods gunst, niet vanwege enige verdienste in onszelf, maar vanwege ons geloof in *"de HEERE onze gerechtigheid."* (Jeremia 23: 6)

Jezus staat in het Heilige der heiligen, om nu, ons ten goede, voor het aangezicht Gods te verschijnen. Daar houdt Hij niet op om Zijn volk, volmaakt in Hem, van moment tot moment op te dragen. Maar nu wij zo'n voorspraak bij de Vader hebben, mogen wij ons niet inbeelden, dat wij ons Zijn genade mogen aanmatigen en zorgeloos, onverschillig en zelfzuchtig worden. Christus verricht Zijn dienst niet ten behoeve van de zonde. Wij zijn volmaakt in Hem, aangenomen in de Geliefde, maar slechts als wij uit geloof in Hem blijven.

Wij kunnen nooit volmaakt worden door onze eigen goede werken. De ziel die Jezus in geloof aanschouwt, verwerpt zijn eigen gerechtigheid. Hij ziet aan zichzelf, dat hij onvolmaakt is, dat zijn berouw onvoldoende is, dat het sterkste geloof dat hij heeft slechts zwakheid is, zijn kostbaarste offer armetierig, en hij zinkt nederig neer aan de voet van het kruis. Maar er spreekt uit de uitspraken van Gods Woord een stem tot hem. Met verwondering hoort hij de boodschap: *"gij zijt in Hem volmaakt."* (Kolossenzen 2: 10) Nu is alles vrede in zijn ziel. Hij hoeft niet langer te proberen iets van waardigheid in zichzelf, de één of andere verdienstelijke daad, te vinden, waardoor hij de gunst van God kan verwerven.

Ziende op het Lam van God, Dat de zonde der wereld wegneemt, vindt hij de vrede van Christus; want er staat achter zijn naam vergeving geschreven, en hij neemt het Woord van God aan, dat zegt: *"gij zijt in Hem volmaakt"*. Hoe moeilijk is het voor de mensheid, die zo lang gewend is geweest om de twijfel te koesteren, om deze grote Waarheid te bevatten! Maar welk een vrede geeft zij onze ziel, welk een onmisbaar leven! - Signs of the Times, 4 juli 1892

Maart: Christus weerspiegelen door rechtvaardigmaking/heiligmaking

4 maart | Het bloed van Christus is vergoten om onze zonden kwijt te schelden

"Want zij hebben allen gezondigd en derven de heerlijkheid Gods, en worden om niet gerechtvaardigd, uit Zijn genade, door de verlossing die in Christus Jezus is." Romeinen 3: 23-24.

Elk moment hebben wij Jezus nodig. Wanneer we Zijn liefde in ons hart moeten missen, missen we veel. Zelf zegt Hij: *"Maar Ik heb tegen u, dat gij uw eerste liefde hebt verlaten."* (Openbaring 2: 4) . . . Het geloof van veel mensen lijkt nog het meest op een ijspegel - ijsig koud. Van velen is het hart nog niet gesmolten, niet onderworpen. Zij kunnen de harten van anderen niet beroeren, omdat hun eigen hart nog niet vervuld is van de zegenrijke liefde die uit het hart van Christus vloeit. . . .

Werkelijk geloof is gebaseerd op geloof in de Schriften. U moet het Woord van God geloven, zonder dit ter discussie te stellen. Geen enkel onderdeel van de Bijbel mag worden afgesneden en bijgeschaafd, om het te laten passen binnen bepaalde theorieën. Mensen mogen de wijsheid van mensen niet verheffen, door als rechters het Woord van God te gaan beoordelen. De Bijbel is geschreven door heilige mensen uit vroeger tijden, die door de Heilige Geest in beweging werden gezet. En dit Boek bevat alles wat we zeker weten, en alles wat we ooit hopen te kunnen leren over God en Christus, tenzij we, zoals Paulus, weggevoerd worden tot in de derde hemel. . . . Deze openbaring aan de apostel verstoorde zijn nederigheid niet.

Het leven van een Christen is een leven, dat geleid wordt door het Woord van God zoals het er staat. Alle Waarheden van het Oude en Nieuwe Testament vormen een volmaakt geheel. Wij moeten deze Waarheden koesteren, geloven en gehoorzamen. Voor de ware discipel is geloof in het Woord van God een levend en actief beginsel; *"Want met het hart gelooft men ter rechtvaardigheid, en met de mond belijdt men ter zaligheid."* (Romeinen 10: 10) Uit het geloof wordt de mens overtuigd, dat hij de gerechtigheid van Christus ontvangt.

Het geloof zelf is een handelen van onze geest. Jezus zelf is de Leidsman en Voleinder van ons geloof. Hij heeft Zijn leven voor ons gegeven; en Zijn bloed spreekt krachtiger voor ons dan het bloed van Abel, dat tot God riep tegen de moordenaar Kaïn. Het bloed van Christus werd vergoten om ons onze zonden kwijt te schelden. Velen begaan de vergissing, dat ze proberen om nauwkeurig tot in elk detail het onderscheid tussen rechtvaardigmaking en heiligmaking te definiëren. Zij leggen vaak hun eigen gedachten en vermoedens in de definities van deze twee begrippen. Waarom zou je over de vitale vraag naar de gerechtigheid uit het geloof nauwkeuriger willen zijn dan het Geïnspireerde Woord? - Manuscript 21, 1891.

Zij die met Christus verenigd worden, door iedere dag en elk uur het geloof te oefenen, dat door liefde werkt en onze ziel reinigt, ontvangen vergeving van hun zonden, en zij worden geheiligd voor het eeuwige leven. - Manuscript 12a, 1901.

Maart: Christus weerspiegelen door rechtvaardigmaking/heiligmaking

5 maart | Gerechvaardigde zielen wandelen in het licht

"Welken God voorgesteld heeft tot een Verzoening door het geloof in Zijn bloed, ... tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid in deze tegenwoordigen tijd; opdat Hij rechtvaardig zij, en rechtvaardigende degenen die uit het geloof van Jezus is." Romeinen 3: 25, 26

"En worden om niet gerechtvaardigd, uit Zijn genade", zegt de apostel Paulus, "door de verlossing die in Christus Jezus is; Welken God voorgesteld heeft tot een Verzoening door het geloof in Zijn bloed, tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid, door de vergeving der zonden, die tevoren geschied zijn onder de verdraagzaamheid Gods, tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid in deze tegenwoordigen tijd; opdat Hij rechtvaardig zij, en rechtvaardigende degenen die uit het geloof van Jezus is"

De Waarheid klinkt hier in heldere taal. Deze genade en goedheid zijn volkomen onverdiend. De genade van Christus is zó overvloedig, dat die de zondaar rechtvaardigt, zonder dat die van zijn kant verdiensten of aanspraken kan doen gelden. Rechtvaardigmaking is het volledig en volkomen vergeven van zonde. Op het moment dat een zondaar Christus aanneemt, op dat moment is hem vergeving geschonken. De gerechtigheid van Christus wordt hem toegerekend, en hij behoeft niet langer aan Gods vergevende genade te twifelen.

Het geloof zelf heeft niets, waardoor het onze zaligmaker zou kunnen zijn. Het geloof kan onze schuld niet wegdoen. Christus is de kracht Gods tot behoud voor een ieder die gelooft. De rechtvaardigmaking komt tot stand door de verdiensten van Jezus Christus. Hij heeft de losprijs betaald tot redding van de zondaar. Toch kan Jezus de gelovige alleen rechtvaardig maken uit het geloof in Zijn bloed. De zondaar kan niet op zijn eigen goede werken vertrouwen als middel tot rechtvaardigmaking. Hij moet op het punt komen, waarop hij afstand doet van al zijn zonden, en de ene lichtstraal na de andere omarmen, die op zijn levenspad schijnt. Hij grijpt zich simpelweg in geloof vast aan de beloften van God, die in Christus voor hem tot heiliging, rechtvaardigheid en verlossing zijn gemaakt. En als hij Jezus gaat volgen, wandelt hij nederig in het licht, verheugt zich in dat licht, en verspreidt dat licht naar anderen. Uit geloof gerechtvaardigd is hij zijn hele leven lang opgewekt gehoorzaam. Vrede met God is het gevolg van hetgeen Christus voor hem betekent. De zielen die aan God onderworpen zijn, die Hem eren, en daders van Zijn Woord zijn, ontvangen Goddelijke verlichting. In het kostbaar Woord van God is er reinheid en verhevenheid, maar ook schoonheid die de hoogste machten van de mensheid niet kunnen bereiken, tenzij God hun bijstaat. . . .

Niemand van ons kan zich, met een beroep op welk recht ook, verontschuldigen, wanneer hij zijn houvast aan God heeft laten verslappen. Maar hoewel het aan menselijk medelijden mag ontbreken, God blijft toch liefhebben en zich erbarmen, en Hij steekt Zijn helpende hand uit. Gods eeuwige armen omsluiten de ziel die zich tot Hem om hulp wendt. . . God wil graag dat Zijn kinderen Hem vragen, en op Hem vertrouwen, dat Hij die dingen zal doen die zij niet zelf kunnen doen. - Signs of the Times, 19 mei 1898.

Maart: Christus weerspiegelen door rechtvaardigmaking/heiligmaking

6 maart | Geloof zonder werken is dood

"Abraham onze vader, is hij niet uit werken gerechtvaardigd, als hij Izaäk, zijn zoon, geofferd heeft op het altaar? Ziet gij wel, dat het geloof medegewrocht heeft met zijn werken, en het geloof volmaakt is geweest uit de werken?" Jacobus 2: 21-22

Wij moeten meer van Jezus hebben, en veel minder van ons eigen ik. We hebben een kinderlijke eenvoud nodig, waarin we al onze verlangens aan de Heere vertellen en geloven, dat Hij in Zijn rijkdom, goedheid en liefde in onze noden zal voorzien. *"Zo gij iets begeren zult in Mijn Naam," zegt Hij, "Ik zal het doen. Indien gij Mij liefhebt, zo bewaart Mijn geboden. En Ik zal den Vader bidden, en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij bij u blijve in der eeuwigheid; Namelijk den Geest der waarheid."* (Johannes 14: 14-17) . . .

"Die Mijn geboden heeft en dezelve bewaart, die is het, die Mij liefheeft; en die Mij liefheeft, zal van Mijn Vader geliefd worden; en Ik zal hem liefhebben, en Mijzelven aan hem openbaren." (vers 21) Dit is de enige betrouwbare karaktertest. Door de wil van God te doen leveren we het beste bewijs, dat wij God liefhebben, en Jezus Christus Die Hij gezonden heeft. Vaak herhaalde liefdesverklaringen aan God zijn zonder waarde, tenzij die liefde in de praktijk van ons leven zichtbaar gemaakt wordt. Liefde tot God is niet slechts een gevoel. Het is een levende en werkzame kracht. De mens die de wil van zijn hemelse Vader doet, toont aan de wereld dat hij God liefheeft. De vrucht van zijn liefde is zichtbaar in goede werken. . . .

De apostel Jacobus heeft gezien, dat er gevaren schuilgingen in het naar voren brengen van het onderwerp rechtvaardigmaking uit het geloof. En hij heeft zich ingespannen om aan te tonen, dat werkelijk geloof niet kan bestaan zonder bijbehorende werken. Hij haalt de ervaring van Abraham aan. Hij zegt: *"Ziet gij wel, dat het geloof medegewrocht heeft met zijn werken, en het geloof volmaakt is geweest uit de werken?"* (Jacobus 2: 22) Dit werkelijk geloof werkt werkelijk in de gelovige. Geloof én gehoorzaamheid zorgen samen voor een stevige en waardevolle ervaring. Er bestaat een geloof dat geen redding brengt. Het Woord zegt, dat de boze geesten ook geloven, en zij sidderen. Het zogenaamde geloof, dat niet uit liefde werkt en de ziel zuivert, kan geen mens rechtvaardigen. De apostel zegt: *"Ziet gij dan nu, dat een mens uit de werken gerechtvaardigd wordt, en niet alleenlijk uit het geloof?"* (vers 24) Abraham geloofde God. Hoe weten wij dat hij geloofde? Zijn werken getuigden van het karakter van zijn geloof, en zijn geloof werd hem tot gerechtigheid gerekend. Wij hebben in onze tijd het geloof van Abraham nodig, om de duisternis te verlichten, die zich rond ons samenpakt en het aangename zonlicht van Gods liefde buitensluit, waardoor geestelijke groei belemmerd wordt. Ons geloof moet rijk aan goede werken zijn; want geloof zonder werken is dood. Elke plicht die u vervult en elk offer dat in Jezus' Naam wordt gebracht, levert een oneindig grote beloning op. God spreekt en geeft Zijn zegen juist in het vervullen van onze plicht. - Signs of the Times, 19 mei 1898.

Maart: Christus weerspiegelen door rechtvaardigmaking/heiligmaking

7 maart | Heiligmaking duurt een leven lang

"Want én Hij Die heiligt, én zij die geheilgd worden, zijn allen uit één; om welke oorzaak Hij Zich niet schaamt hen broeders te noemen." Hebreeën 2: 11

Door vol berouw en met een nederig vertrouwen te mediteren over Jezus, Die om onze overtredingen is doorboord en Die onze smarten heeft gedragen, kunnen wij leren om in Zijn voetstappen te wandelen. Door op Hem te zien worden wij naar Zijn Goddelijk beeld veranderd. En wanneer dit werk in ons gedaan is, dan beroepen wij ons in het geheel niet op eigen gerechtigheid, maar we verhogen Jezus Christus, en onze hulpeloze ziel verlaat zich op Zijn verdiensten.

Onze Heiland heeft eigen gerechtigheid steeds veroordeeld. Hij leerde Zijn discipelen, dat de hoogste vorm van dienst aan God zich op een rustige en onopvallende wijze laat zien. Hij waarschuwde hun, dat zij hun liefdadigheid in het verborgene moesten doen; niet voor de show - niet om door mensen geëerd of geprezen te worden - maar tot eer van God, en beloning verwachtend in het hiernamaals. Wanneer zij goede daden zouden doen om door de mensen geprezen te worden, dan zouden zij geen beloning van hun Vader in de hemelen ontvangen.

De volgelingen van Christus werd geleerd niet te bidden om door de mensen gehoord te worden. *"Maar gij, wanneer gij bidt, ga in uw binnenkamer, en uw deur gesloten hebbende, bid uw Vader, Die in het verborgene is; en uw Vader, Die in het verborgene ziet, zal het u in het openbaar vergelden."* (Mattheüs 6: 6) Dergelijke uitspraken van de lippen van Christus tonen aan, dat Hij niet met goedkeuring keek naar die vorm van vroomheid, die onder de Farizeeën zoveel voorkwam.

Zijn Bergrede laat zien, dat vrijgevigheid edele vormen aanneemt, en dat gelovige aanbidding een zeer kostbare geur verspreidt, wanneer die zonder omhaal geschiedt, vol berouw en nederig. Zuivere motieven heiligen het handelen. Ware heiligmaking is een zich volkomen conformeren aan de wil van God. Opstandige gedachten en gevoelens zijn overwonnen, en de stem van Jezus wekt nieuw leven, dat ons hele leven doortrekt. Wie werkelijk geheilgd zijn, werpen niet hun eigen mening op als maatstaf voor goed en kwaad. . . . Ware heiligmaking is dagelijks werk, dat een leven lang duurt. Wie strijd voeren tegen dagelijkse verzoeking, om hun zondige neigingen te overwinnen, en die streven naar heiligheid van hart en leven, beroemen zich niet trots over hun heiligheid. Zij hongeren en dorsten naar gerechtigheid. Zonde is in hun ogen uitzonderlijk zondig. . . . De werkelijk rechtvaardigen, die God oprecht vrezen en liefhebben, dragen het kleed van de gerechtigheid van Christus, zowel in voor- als tegenspoed. - Het geheiligde leven, blz. 10 – 12.

Maart: Christus weerspiegelen door rechtvaardigmaking/heiligmaking

8 maart | Heiligmaking is het resultaat van levenslange gehoorzaamheid.

"Die zegt, dat hij in Hem blijft, die moet ook zelf also wandelen, gelijk Hij gewandeld heeft."
1 Johannes 2: 6

Johannes gaf onderricht in heiligmaking, en hij heeft in zijn brieven aan de gemeente niet mis te verstane regels voor het gedrag van Christenen neergelegd. Hij schrijft: *"En een iegelijk die deze hoop op Hem heeft, die reinigt zichzelf, gelijk Hij rein is."* (1 Johannes 3: 3) . . . Hij leerde, dat een Christen zuiver van hart en leven moet zijn. Hij mag nooit tevreden zijn met een belijdenis zonder meer. Zoals God in Zijn sfeer heilig is, zo moet de gevallen mens, door geloof in Christus, in zijn eigen sfeer heilig zijn. . . .

De heiligmaking van de gemeente is Gods bedoeling in al Zijn handelen met Zijn volk. Hij heeft hen van eeuwigheid her uitgekozen, opdat zij heilig zouden zijn. Hij heeft Zijn Zoon gegeven, om voor hen te sterven, opdat zij geheilgd zouden worden door gehoorzaamheid aan de Waarheid, ontdaan van alle kleinheid van het eigen ik. Hij verlangt van hen een persoonlijke daad, een persoonlijke overgave. God kan alleen geëerd worden door degenen die belijden in Hem te geloven, wanneer zij aan Zijn beeld gelijkvormig worden en geleid worden door Zijn Geest. Dan kunnen zij, als getuigen voor hun Heiland, bekendmaken wat de genade van God voor hen heeft gedaan.

Ware heiligmaking komt tot stand door uitwerking van het beginsel van de liefde. *"God is Liefde, en die in de Liefde blijft, die blijft in God en God in hem."* (1 Johannes 4: 16) In het leven van iemand, in wiens hart Christus woont, zal praktische godsvrucht zichtbaar zijn. Diens karakter wordt gezuiverd, verheven, veredeld en verheerlijkt. Zuivere leer wordt vermengd met werken van gerechtigheid; hemelse voorschriften gaan samen met heilige gewoontes. . . .

De geur van onze liefde voor onze medemens toont onze liefde tot God. Geduld in het dienen geeft onze ziel rust. Door nederige, ijverige en gelovige inspanningen wordt het welzijn van Israël bevorderd. God houdt diegene staande en geeft hem kracht, die Christus na wil volgen. [Heiligmaking] wordt niet verkregen door een opwelling van een gevoel van geluk, maar is het resultaat van het voortdurend afsterven aan de zonde, en het constant voor Christus leven. Wat verkeerd is kan niet rechtgezet worden, noch ook kunnen hervormingen in ons karakter tot stand komen door zwakke en onderbroken inspanningen. Alleen door lange, volhardende inspanningen, geduchte discipline en harde strijd zullen wij de overwinning behalen. Wij weten de ene dag niet, hoe zwaar de strijd de volgende dag zal zijn. Zolang satan regeert, moeten wij ons eigen ik onderwerpen, en zonden waarin we gemakkelijk vervallen overwinnen. Zolang wij leven zal er geen rustpunt zijn, geen niveau dat we kunnen bereiken en dan zeggen: ik heb alles bereikt. Heiligmaking is het resultaat van levenslange gehoorzaamheid. - Van Jeruzalem tot Rome, blz. 407, 408.

Maart: Christus weerspiegelen door rechtvaardigmaking/heiligmaking

9 maart | Meer aandacht voor "het geloof van Jezus"

"En buiten allen twijfel, de verborgenheid der godzaligheid is groot: God is geopenbaard in het vlees, is gerechtvaardigd in den Geest, is gezien van de engelen, is gepredikt onder de heidenen, is geloofd in de wereld, is opgenomen in heerlijkheid." 1 Timotheüs 3:16

Veel mensen schijnen niet te weten, wat het geloof nu werkelijk inhoudt. Velen klagen over duisternis en zaken die ontmoedigen. Ik heb hun gevraagd: Is uw blik op Jezus gericht? Ziet u op Hem, de Zon der Gerechtigheid? U moet aan de gemeenten de kwestie van het geloof en de volkomen afhankelijkheid van de gerechtigheid van Christus duidelijk uitleggen. . . . Men staat zó weinig stil bij Christus, bij Zijn onvergelykelijke liefde en bij Zijn grote offer voor ons, dat satan bijna alle inzichten heeft verduisterd, die wij over Christus zouden behoren te hebben, en zouden moeten hebben. Wij moeten voor geestelijke hulp minder op mensen vertrouwen, en meer, veel meer, tot Jezus Christus, onze Verlosser, gaan.

Wij mogen intensief nadenken over de hemelse eigenschappen van Jezus Christus. Wij mogen spreken over Zijn liefde. We mogen vertellen en zingen van Zijn genadegaven. Wij mogen Hem aannemen als onze persoonlijke Zaligmaker. Dan zijn we één met Christus. We hebben lief wat Christus liefhad; en we haten de zonde, die Christus haatte. Hierover moeten wij spreken en hierover nadenken. . . .

Wij moeten de Zaligmaker Die zonden vergeeft steeds in onze gedachten houden. Maar dan moeten wij Hem ook voorstellen zoals Hij werkelijk is: Hij is gekomen om te sterven om de wet van God groot te maken en te verheerlijken, maar ook om zondaren rechtvaardig te maken die zich volkomen overgeven aan de verdiensten van het bloed van de gekruisigde en opgestane Zaligmaker. . . .

De boodschap die zielen redt, de derde engelboodschap, is de boodschap die aan de wereld verkondigd moet worden. De geboden van God en het geloof van Jezus zijn allebei van belang, van immens belang, en moeten met gelijke kracht en inzet verkondigd worden. Meestal ligt alle nadruk op het eerste deel van deze boodschap, en maar weinig op het laatste gedeelte. Het geloof van Jezus wordt niet doorgrond. Wij moeten erover spreken, wij moeten het doorleven, wij moeten erover bidden, en het volk leren deze boodschap in hun dagelijks leven toe te passen. . . .

Waarom zwijgen onze monden zo over de gerechtigheid van Christus en Zijn liefde voor de wereld? Waarom verkondigen wij de mensen niet dat wat hen opwekt en bezielt tot een nieuw leven? De apostel Paulus is vervuld van verrukking en aanbidding wanneer hij zegt: *"En buiten allen twijfel, de verborgenheid der godzaligheid is groot: God is geopenbaard in het vlees, is gerechtvaardigd in den Geest, is gezien van de engelen, is gepredikt onder de heidenen, is geloofd in de wereld, is opgenomen in heerlijkheid."* (1 Timotheüs 3: 16) . . .

Het karakter van Christus is oneindig volmaakt, en Hij moet verhoogd worden, Hij moet voortdurend in het middelpunt van de aandacht staan, want Hij is de kracht, de macht,

Maart: Christus weerspiegelen door rechtvaardigmaking/heiligmaking

de heiligmaking en de rechtvaardigmaking voor allen die in Hem geloven. - Manuscript 27,
1889.

Maart: Christus weerspiegelen door rechtvaardigmaking/heiligmaking

10 maart | Een tijd van beproeving openbaart geloof en liefde

"Evenwel het vaste fundament Gods staat, hebbende dit zegel: de HEERE kent degenen, die Zijne zijn." 2 Timotheüs 2: 19

Zelfverloochening, zelfopoffering, welwillendheid, vriendelijkheid, liefde, geduld, kracht en Christelijk vertrouwen zijn de dagelijkse vruchten van hen die werkelijk met God verbonden zijn. Hun daden worden misschien niet in de wereld rondgebazuind, maar zij worstelen zelf dagelijks met het kwaad, en behalen kostbare overwinningen over hun verzoeken en zondige neigingen. Kostbare geloften worden vernieuwd en gehouden door de kracht die gemobiliseerd wordt via ernstig gebed en voortdurende waakzaamheid op dit punt.

De worstelingen van deze stille arbeiders wordt niet gekenmerkt door vurig enthousiasme. Maar het oog van Hem Die de geheimen van ons hart kent merkt elke nederige en zachtmoedige inspanning op en bezielt ze met goedkeuring. Die proeftijd is nodig om het zuivere goud van liefde en geloof in ons karakter naar boven te halen. Als er beproeving en verwarring over de gemeente komen, dan ontwikkelen die standvastige ijver en warme banden bij de ware volgelingen van Christus. . . .

De nederigen van hart, die dagelijks ervaren hoe belangrijk het is je ziel op de eeuwige Rots te blijven richten, die zullen onbewogen staande blijven te midden van stormen van beproeving, want zij vertrouwen niet op zichzelf. . . . Een gezond mens, die zijn levenstaak aankan en die dag in dag uit levendig van geest en met een gezonde bloedsomloop aan het werk gaat, die trekt niet de aandacht van iedereen die hij ontmoet voor zijn gezonde lichaam. Gezondheid en kracht vormen de natuurlijke omstandigheden in zijn leven, en daarom is hij zich nauwelijks bewust dat hij zo'n rijke zegen geniet.

Zo is het ook voor de mens die waarlijk rechtvaardig is. Die is zich niet bewust van zijn goedheid en vroomheid. Godsdienstige beginselen zijn de bron van zijn leven en gedrag geworden, en daarom is het voor hem net zo natuurlijk om de vruchten van de Geest voort te brengen, als het is voor de vijgenboom om vijgen voort te brengen en voor de rozenstruik om rozen te dragen. Zijn natuur is zo door en door bezielt van liefde tot God en zijn medemensen, dat hij met een gewillig hart de werken van Christus doet.

Iedereen die in zijn omgeving komt ontdekt de schoonheid en glans van zijn leven als Christen, terwijl hij er zelf geen weet van heeft, want dat leven is in harmonie met zijn gewoontes en neigingen. Hij bidt om Goddelijk licht, en wandelt graag in dat licht. Het is voor hem eten en drinken om de wil van zijn hemelse Vader te doen. - Het Geheiligde Leven, blz. 11 – 13.

Maart: Christus weerspiegelen door rechtvaardigmaking/heiligmaking

11 maart | Heiligmaking omvat ons hele wezen

"En de God des vredes Zelf heilige u geheel en al; en geheel oprechte geest en ziel en lichaam worde onberispelijk bewaard in de toekomst van onzen Heere Jezus Christus." 1 Thessalonicenzen 5; 23

De heiligmaking, waarover in de Schrift gesproken wordt, omvat ons hele wezen - geest, ziel en lichaam. Paulus bad voor de Thessalonicenzen, dat uw: *"geheel oprechte geest en ziel en lichaam worde onberispelijk bewaard in de toekomst van onzen Heere Jezus Christus."* En op een andere plaats schrijft hij aan gelovigen: *"Ik bid u dan, broeders, door de ontferming Gods, dat gij uw lichamen stelt tot een levende, heilige en Gode welbehagelijk offerande."* Romeinen 12: 1) In het oude Israël werd iedere gave die als offer aan God werd gebracht nauwkeurig onderzocht. Als er aan het aangeboden dier enig gebrek werd ontdekt, dan werd het afgekeurd; want God had geboden, dat het offer *"volkomen"* moest zijn. Daarom wordt van Christenen gevraagd om hun lichamen tot een *"levende, heilige en Gode welbehagelijk offerande"* te stellen.

Om dit te kunnen doen, moeten al onze vermogens in de best mogelijke conditie gehouden worden. Alles wat we doen waardoor onze lichamelijke of geestelijke kracht verzwakt wordt, maakt ons als mens ongeschikt voor de dienst aan onze Schepper. En zal God zich tevreden stellen met ook maar iets minder dan het allerbeste dat wij te bieden hebben? Christus heeft gezegd: *"Gij zult de HEERE, uw God, liefhebben, uit geheel uw hart."* (Lukas 10:27)

Zij die God werkelijk liefhebben met geheel hun hart, verlangen ernaar om Hem met het beste van hun leven te dienen, en zij zullen voortdurend proberen al hun vermogens in harmonie te brengen met de wetten die bevorderen, dat zij nog beter in staat zijn om Hem te dienen. Zij zullen het offer dat zij aan hun hemelse Vader aanbieden, niet verzwakken of verontreinigen door het toegeven aan begeerten en hartstocht.

Petrus zegt: *"dat gij u onthoudt van de vleselijke begeerlijkheden, welke krijg voeren tegen de ziel."* (1 Petrus 2: 11) Elk toegeven aan de zonde leidt tot afstomping van onze vermogens en tot het verzwakken van ons denkvermogen en het geestelijke in ons; en dan kunnen het Woord of de Geest maar weinig indruk op ons hart maken. Paulus schrijft aan de gemeente in Korinthe: *"Laat ons onszelfen reinigen van alle besmettingen des vleses en des geestes, voleindigende de heiligmaking in de vreze Gods."* (2 Korinthe 7: 1). En samen met: *"liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid"* rekt hij *"zelfbeheersing"* tot de vruchten van de Geest (Galaten 5: 22).

En hoeveel belijdende Christenen stompen, ondanks deze geïnspireerde uitspraken, hun vermogens af door winstbejag of het najagen van de mode. Hoevelen verlagen zich niet, terwijl ze toch mens zijn naar Gods beeld, tot gulzigheid, het drinken van wijn, en tot verboden genot. . . . Degene wiens lichaam een tempel van de Heilige Geest is laat zich niet tot slavernij brengen door een verderfelijke gewoonte. Al zijn kracht behoort Christus toe, Die hem ten koste van Zijn bloed gekocht heeft. - De Grote Strijd, blz. 438 – 439.

Maart: Christus weerspiegelen door rechtvaardigmaking/heiligmaking

Maart: Christus weerspiegelen door rechtvaardigmaking/heiligmaking

12 maart | Daniël blijft standvastig, wat ook de gevolgen zijn

"En de koning zeide tot Aspenaz . . . dat hij voortbrengen zou enigen uit de kinderen Israëls, te weten uit het koninklijk zaad en uit de prinsen; jongelingen, aan dewelke geen gebrek was, maar schoon van aangezicht, en vernuftig in alle wijsheid, en ervaren in wetenschap, en kloek van verstand, in dewelke bekwaamheid was om te staan in des konings paleis." Daniël

1: 3, 4

De profeet Daniël was vermaard van karakter. Hij was een helder voorbeeld van wat mensen kunnen worden, wanneer zij verbonden zijn met God, Die vol wijsheid is. Er is een korte geschiedenis van het leven van deze heilige man bewaard gebleven, ter bemoediging van hen die later geroepen worden om beproevingen en verzoekingingen te doorstaan.

Toen het volk Israël, hun koning, edelen en priesters in ballingschap werden gevoerd, werden vier uit hun midden geselecteerd om dienst te doen aan het hof van de koning van Babylon. Eén van hen was Daniël, die al vroeg de belofte in zich droeg van zijn in het oog lopende kwaliteiten uit later jaren. Deze jongeren waren allemaal van vorstelijke komaf, en worden beschreven als *"jongelingen, aan dewelke geen gebrek was, maar schoon van aangezicht, en vernuftig in alle wijsheid, en ervaren in wetenschap, en kloek van verstand, in dewelke bekwaamheid was om te staan in des konings paleis."* Toen koning Nebukadnezar de superieure talenten van deze jonge gevangenen ontdekte, besloot hij hen voor te bereiden op het bekleden van belangrijke posities binnen zijn koninkrijk. Om hen volledig geschikt te maken voor een leven aan het hof naar oosterse traditie moesten zij de taal van de Chaldeeën leren en werden ze drie jaar lang onderworpen aan een grondige cursus in lichamelijke en geestelijke oefening.

De jongeren aan deze opleidingsschool werden niet alleen toegelaten tot het koninklijk paleis, maar er was in voorzien dat zij zouden eten van de spijzen, en drinken van de drank van de tafel van de koning. . . . Onder de vleesgerechten die de koning kreeg voorgezet bevonden zich varkensvlees en andere vleessoorten die door de wet van Mozes onrein waren verklaard, en waarvan het de Hebreëen uitdrukkelijk verboden was te eten. Nu werd Daniël scherp op de proef gesteld. Moest hij vasthouden aan het onderricht van zijn voorvaderen over eten en drinken, daardoor de koning beledigen, en niet alleen zijn positie maar ook zijn leven verspelen? Of moest hij het gebod van de Heer negeren en de gunst van de koning behouden, waardoor hij zich allerlei voordelen op intellectueel gebied zou kunnen verwerven en de meest aantrekkelijke wereldlijke vooruitzichten? Daniël aarzelde niet lang. Hij besloot vast te houden aan zijn integriteit, wat ook de gevolgen zouden zijn. Hij nam zich voor, *"dat zich niet zou ontreinigen met de stukken van de spijs des konings, noch met de wijn zijns drank;"* (vers 8). . . . Hij liet God zijn kracht zijn, en de vrees van God bleef hem voortdurend nabij in alles wat hij tijdens zijn leven ondernam. - Het Geheiligde Leven, blz.

19 – 21.

Maart: Christus weerspiegelen door rechtvaardigmaking/heiligmaking

13 maart | Het leven van Daniël laat heiligmaking zien

"Daarop zeide Daniël tot Melzar, dien de overste der kamerlingen gesteld had over Daniël, Hananja, Misaël en Azarja: Beproof toch uw knechten tien dagen lang, en men geve ons van het gezaaide te eten en water te drinken." Daniël 1: 11, 12

Daniël had best een plausibele reden kunnen bedenken om van zijn strikt gematigde gewoonten af te stappen. Maar de goedkeuring van God was hem dierbaarder dan gunst van de machtigste potentaat ter wereld - dierbaarder zelfs dan het leven. . . .

Daniël vroeg, of de zaak beslist mocht worden door een proef van tien dagen - een korte periode waarin de Hebreeuwse jongeren toegestaan werd om eenvoudig voedsel te eten, terwijl hun metgezellen deel hadden aan de lekkernijen van de koning. . . . De Heer zag goedkeurend neer op de standvastigheid en de zelfverloochening van de Hebreeuwse jongeren, en Hij vergezelde hen met Zijn zegen. . . .

Het leven van Daniël is een geïnspireerd voorbeeld van wat een geheiligd karakter uitmaakt. Het is voor iedereen een les, en vooral voor jonge mensen. Het zich strikt houden aan de eisen die God stelt, is weldadig voor de gezondheid naar lichaam en geest. Om zedelijk en intellectueel aan de hoogste maatstaven te kunnen voldoen, is het nodig om wijsheid en kracht van God te zoeken, en om strikte zelfbeheersing te betrachten in alle gewoontes in het leven.

In de ervaring van Daniël en zijn vrienden hebben we een voorbeeld van de triomf van beginselen over de verzoeking om toe te geven aan de eetlust. Zij laat ons zien dat jonge mensen door godsdienstige beginselen triomferen over de zucht van het vlees en trouw blijven aan de eisen die God stelt, zelfs al kost dit hun een groot offer.

Wat zou er gebeurd zijn, als Daniël en zijn vrienden een compromis hadden gesloten met die heidense functionarissen, en hadden toegegeven aan de druk van het ogenblik, door te eten en te drinken, zoals de gewoonten was bij de Babyloniërs? Die ene keer van voorbijgaan aan hun beginselen zou hun gevoel voor wat goed is en hun afschuw voor wat verkeerd is hebben verzwakt. Het toegeven aan hun eetlust zou het opofferen van lichamelijke sterkte, helderheid van verstand en geestelijke kracht tot gevolg hebben gehad. Die ene verkeerde stap had waarschijnlijk tot meerdere geleid, totdat zij, wanneer hun band met de Hemel verbroken zou zijn, door verzoeking zou worden meegesleept.

God heeft gezegd: *"Want die Mij eren, zal Ik eren."* (1 Samuël 2: 30). Omdat Daniël zich met onwankelbaar vertrouwen aan zijn God vastklampte, kwam de Geest van profetische gave over hem. Terwijl hij door mensen werd onderwezen in de plichten van het leven aan het hof, leerde hij van God de geheimenissen van toekomstige eeuwen te begrijpen, en via beelden en gelijkenissen aan komende geslachten de wonderlijke dingen door te geven die in de eindtijd zouden geschieden. - Het Geheiligde Leven, blz. 21 – 24.

Maart: Christus weerspiegelen door rechtvaardigmaking/heiligmaking

14 maart | In aanwezigheid van de Oneindige

"Zie, ik zie vier mannen los wandelen in het midden des vuurs, en er is geen verderf aan hen; en de gedaante des vierden is gelijk eens zoons der goden!" Daniël 3: 25

De vurige oven was zevenmaal heter gestookt dan gewoon, en de Hebreeuwse ballingen waren erin gegooid. De vlammen laaiden zo hoog op, dat de mannen die hen erin hadden gegooid stierven door verbranding. Plotseling werd het gelaat van de koning bleek van schrik. Zijn ogen starden naar de gloeiende vlammen. Hij wendde zich tot zijn raadsheren en zei: *"Hebben wij niet drie mannen in het midden des vuurs, gebonden zijnde, geworpen?"* Het antwoord was: *"het is gewis, o koning."* En nu riep de vorst uit: *"Zie, ik zie vier mannen los wandelende in het midden des vuurs, en er is geen verderf aan hen, en de gedaante des vierden is gelijk eens zoons der goden!"* (vers 24-25)

Wanneer Christus Zich aan de mensenkinderen vertoont, spreekt er een onzichtbare macht tot hun ziel. Zij voelen zich in aanwezigheid van de Oneindige. Koningen en edelen beven voor Zijn majesteit, en zij erkennen dat de levende God boven iedere aardse macht verheven is.

De koning riep vol berouw en schaamte uit: *"Gij knechten des allerhoogsten Gods, gaat uit en komt hier!"* (vers 26). En zij gehoorzaamden, en vertoonden zich ongedeerd voor die grote menigte, terwijl er zelfs geen brandlucht aan hun kleding zat. Dit wonder bracht een grote ommekeer in de hoofden van de mensen. Het grote gouden beeld, wat met zoveel vertoon was opgericht, was vergeten. De koning vaardigde een decreet uit, dat iedereen die zich tegen de God van deze mannen zou uitspreken ter dood moet worden gebracht, *"want er is geen andere god, die alzo verlossen kan."* (vers 29).

Deze drie Hebreeuwse mannen bezaten oprechte heiligmaking. Ware Christelijke beginselen wijken niet wanneer het op het afwegen van de gevolgen aankomt. Zij vragen niet: Wat zullen de mensen van mij denken, wanneer ik dit doe? Of: Wat betekent het voor mijn wereldse vooruitzichten, wanneer ik dat doe? Kinderen van God willen met het diepste verlangen weten, wat God wenst dat zij doen, zodat hun werken Hem mogen verheerlijken. De Heere heeft uitgebreide voorzorgsmaatregelen getroffen, zodat het hart en het leven van al Zijn volgelingen door Goddelijke genade geregeerd kan worden, zodat zij brandende en schijnende lichten in deze wereld zullen zijn.

Deze trouwe Hebreeën bezaten van nature grote kwaliteiten, zij hadden deel gekregen aan de hoogste intellectuele cultuur, en bekleedden nu een eervolle positie; maar dit alles leidde er niet toe, dat zij God vergaten. Zij onderwierpen hun vermogens aan de heiligmakende invloed van de genade van God. Door hun standvastigheid en integriteit vereerden zij Hem Die hen uit de duisternis geroepen had tot Zijn wonderbaar licht. - Het Geheiligde Leven, blz. 38 – 40.

Maart: Christus weerspiegelen door rechtvaardigmaking/heiligmaking

15 maart | Drie Hebreeën tonen Gods macht

"Nebukadnezar antwoordde en zeide: Geloofd zij de God van Sadrach, Mesach en Abed-nego! Die Zijn engel gezonden en Zijn knechten verlost heeft, die op Hem vertrouwd hebben." Daniël 3: 28

In hun wonderbare bevrijding werden de macht en de majesteit van God geopenbaard voor die uitgebreide bijeenkomst. Jezus Zelf ging in de vurige oven naast hen staan, en Hij overtuigde de trotse koning van Babylon door de heerlijkheid van Zijn verschijning dat het niemand anders kon zijn dan de Zoon van God. Het hemels licht straalde van Daniël en zijn vrienden, totdat heel hun omgeving begreep, dat het geloof hun leven veredelde en hun karakter verfraaide. Door Zijn trouwe dienaren te bevrijden laat de Heer zien, dat Hij de kant van de verdrukten kiest en alle aardse machten omverwerpt die het gezag van de God van de hemel verwerpen.

Wat een les is dit voor de wankelmoedigen, de weifelaars en de lafaards die Gods zaak dienen! Wat een bemoediging voor diegenen die zich niet door dreigementen of gevaren laten afbrengen van hun opdracht! Deze trouwe, standvastige karakters zijn een voorbeeld van heiligmaking, omdat zij er niet aan denken die hoge eer voor zichzelf op te eisen. Al het goede dat door relatief onbekende, maar toegewijde Christenen tot stand wordt gebracht, kan niet genoeg gewaardeerd worden. Totdat de levensverslagen bekend worden gemaakt, wanneer de oordeelszitting plaatsvindt en de boeken worden geopend.

Christus toont Zijn betrokkenheid bij Zijn deelgenoten: Hij schaamt zich niet hen broeders en zusters te noemen. Er zouden er honderden moeten zijn in plaats van een enkeling nu, die zó nauw met God verbonden zijn, hun leven in zo'n nauwe overeenstemming met Zijn wil, dat zij heldere en stralende lichten zijn, volledig geheiligd naar ziel, lichaam en geest.

De strijd tussen de kinderen van het licht en de kinderen van de duisternis gaat nog steeds door. Zij die de Naam van Christus dragen, moeten hun doodsheid afschudden, want die verzwakt hun inspanningen. En zij moeten de geweldige verantwoordelijkheid op zich nemen die op hen afkomt. Iedereen die dit doet mag verwachten dat de kracht van God in hem openbaar zal worden. De Zoon van God, de Verlosser van de wereld, zal in hun woorden en werken naar voren komen, en de Naam van God zal verheerlijkt worden. - Het Geheiligde Leven, blz. 38 - 39.

Net zoals in de dagen van Sadrach, Mesach en Abed-nego zal de Heere in de slotperiode van de geschiedenis van deze aarde een machtig werk doen voor hen die standvastig aan het goede vasthouden. Hij Die in de vurige oven rondwandelde met de Hebreeuwse helden zal met Zijn volgelingen zijn, waar die zich ook bevinden. . . . Zijn uitverkorenen zullen onverzettelijk staande blijven. - Profeten en Koningen, blz. 312.

Maart: Christus weerspiegelen door rechtvaardigmaking/heiligmaking

16 maart | Hoe de koning de Zoon van God herkende

"Gij knechten des allerhoogste Gods, gaat uit en komt hier!" Daniël 3: 26

Hoe wist die heidense koning wie de Zoon van God was? De Hebreeuwse ballingen die in Babylon vertrouwensposities bekleedden, hadden hem de waarheid in leven en karakter voorgehouden. Toen zij gevraagd werden naar de reden voor hun geloof, hadden zij die zonder aarzeling gegeven. Zij hadden helder en eenvoudig de grondbeginselen van gerechtigheid uitgelegd, en onderwezen hun omgeving over de God Die zij aanbaden. Zij hadden van Christus verteld, de Verlosser Die zou komen. En de koning had in de gestalte van de vierde persoon midden in het vuur de Zoon van God herkend. . . .

Toen kwamen Sadrach, Mesach en Abed-nego naar buiten te midden van die grote menigte, en bleken ongedeerd. De aanwezigheid van hun Heiland had hen voor kwaad behoed: alleen hun boeien waren verbrand. *"Toen vergaderden de stadhouders, de overheden en landvoogden en de raadsheren des konings, deze mannen beziende, omdat het vuur over hun lichamen niet geheerst had, en dat het haar huns hoofds niet verbrand, en hun mantels niet veranderd waren, ja, dat reuk des vuurs daardoor niet gegaan was."* (vers 27) . . . Hetgeen hij die dag had meegemaakt, leidde Nebukadnezar ertoe een bevel uit te vaardigen: dat *"alle volk, natie en tong, die lastering spreekt tegen den God van Sadrach, Mesach en Abed-nego, in stukken gehouwen worde en zijn huis tot een drekhoop gesteld worde; want er is geen andere god die alzo verlossen kan."* (vers 29) Dat was zijn toelichting bij dit besluit.

Door deze uitspraak, en woorden van gelijke strekking, deed de koning zijn best, om voor alle volken der aarde zijn overtuiging uit te dragen, dat de macht en het gezag van de God van de Hebreeërs de allerhoogste eer verdienden. En God was blij met de poging van de koning om Hem eerbied te betonen, en dat deze betuiging van aanhankelijkheid door de koning voor het hele Babylonische rijk gold. De koning deed er goed aan in het openbaar zijn belijdenis uit te spreken, en de God van de hemel boven alle andere goden te verhogen. Maar door te trachten zijn onderdanen te dwingen tot een zelfde geloofsbelijdenis en een zelfde eerbetoon, ging Nebukadnezar zijn bevoegdheid als tijdelijk soeverein te buiten. Hij had net zo min het juridische en het morele recht om mensen met de dood te bedreigen wegens het niet aanbidden van God, als om ieder die weigerde het gouden beeld te aanbidden naar de vlammen te verwijzen. Hij behoorde ieder de vrije keuze te laten, wie zij wilden dienen. - Profeten en Koningen, blz. 310 – 311.

Maart: Christus weerspiegelen door rechtvaardigmaking/heiligmaking

17 maart | God verhoort het vurige gebed van Daniël

"Daniël, gij zeer gewenste man, . . . want ik ben alsnu tot u gezonden. . . . want van de eerste dag aan, dat gij uw hart begaaft om te verstaan . . . zijn uw woorden gehoord en uwer woorden wil ben ik gekomen." Daniël 10: 11, 12

"En ik, Daniël, alleen zag dat gezicht. . . . en er bleef in mij geen kracht over; en mijn sierlijkheid werd aan mij veranderd in een verderving." (Daniël 10: 7, 8) . . . Allen die waarlijk geheiligd zijn, hebben een vergelijkbare ervaring. Hoe helderder hun inzicht in de grootheid, heerlijkheid en volmaaktheid van Christus, des te duidelijker zien zij hun eigen zwakheid en onvolmaaktheid in. Ze hebben niet de neiging, een zondeloos karakter te claimen. Hetgeen in hen juist en passend voorkwam, blijkt in tegenstelling tot de reinheid en heerlijkheid van Christus even onwaardig en vergankelijk. Wanneer mensen van God gescheiden zijn, wanneer zij een heel vertroebeld zicht op Christus hebben, dan zeggen ze:

"Ik ben zonder zonde; ik ben geheiligd."

Nu verscheen Gabriël aan de profeet en sprak hem aan: *"Daniël, gij zeer gewenste man, merk op de woorden, die ik tot u spreken zal."* (vers 11). . . . Wat wordt Daniël door de hemelse Majesteit een grote eer bewezen! Hij troost Zijn bevende dienstknecht en verzekert hem, dat zijn gebed in de hemel is gehoord. In antwoord op dat vurige pleidooi werd de engel Gabriël gezonden om het hart van de Perzische koning aan te raken. De monarch had de werking van de Heilige Geest weerstaan tijdens de drie weken dat Daniël vastte en bad, maar de Vorst van de hemel, de Aartsengel, Michaël, werd gezonden om het hart van de koppige koning te bekeren, zodat hij bepaalde actie ondernam om het gebed van Daniël te verhoren.

"En toen hij deze woorden met mij sprak, sloeg ik mijn aangezicht ter aarde en ik werd stom. Maar zie, Eèn, den mensenkinderen gelijk, raakte mijn lippen aan; . . . En Hij zeide: Vrees niet, gij zeer gewenste man, vrede zij u, wees sterk, ja, wees sterk! En terwijl Hij met mij sprak, werd ik gesterkt, en zeide: Mijn Heere spreke, want Gij hebt mij versterkt." (vers 15, 19)

De Goddelijke heerlijkheid die aan Daniël geopenbaard werd, was zó groot, dat hij de aanblik niet kon verdragen. Toen omsluisde de boodschapper uit de hemel de schittering van Zijn verschijning en leek de profeet toe als *"Eèn, als in de gedaante van een mens."* (vers 18). Door Zijn Goddelijke kracht versterkte hij deze integere en gelovige man, zodat hij de boodschap die God hem had gezonden kon horen.

Daniël was een toegewijde dienstknecht van de Allerhoogste. Zijn lange leven was vervuld van edele dienst aan zijn Meester. Zijn zuiverheid van karakter en zijn onwankelbare trouw werden alleen geëvenaard door zijn nederigheid van hart en zijn berouw voor God. Wij herhalen: het leven van Daniël is een geïnspireerd voorbeeld van ware heiligmaking. - Het geheiligde leven, blz. 48-50

Maart: Christus weerspiegelen door rechtvaardigmaking/heiligmaking

18 maart | Zij die waarlijk geheiligd zijn, voelen zich onwaardig

"want wij werpen onze smekingen voor Uw aangezicht niet neder op onze gerechtigheden, maar op Uw barmhartigheden, die groot zijn." Daniël 9: 18

Zij die de Bijbelse heiligmaking ervaren, vertonen een geest van nederigheid. Net zoals Mozes is aan hen een blik gegund op de ontzagwekkende, heilige majesteit, en zien zij hun eigen onwaardigheid in contrast met de zuiverheid en verheven volmaaktheid van de Oneindige.

De profeet Daniël was een voorbeeld van ware heiligmaking. Zijn lange leven was vervuld van edele dienst aan zijn Meester. Hij was een door de hemel *"zeer gewenst man."* (Daniël 10: 11). Toch identificeerde deze geëerde profeet zich - in plaats van een beroep te doen op zijn reinheid en heiligheid - met de echte zondaars van Israël, toen hij bij God pleitte voor zijn volk: *"want wij werpen onze smekingen voor Uw aangezicht niet neder op onze gerechtigheden, maar op Uw barmhartigheden, die groot zijn." "wij hebben gezondigd, wij zijn goddeloos geweest."* (Daniël 9: 18, 15). . . .

Toen Job de stem van de Heere uit de storm hoorde, riep hij uit: *"Daarom verfoei ik mij, en heb berouw in stof en as."* (Job 42: 6) Toen Jesaja de heerlijkheid van de Heere zag, en de cherubs hoorde roepen: *"Heilig, heilig, heilig is de HEERE der heerscharen"*, riep hij uit: *"Wee mij, want ik verga"* (Jesaja 6: 3, 5). Paulus sprak over zichzelf, nadat hij in de derde hemel was opgenomen en dingen had gehoord die geen mens kon uitspreken, als over: *"den allerminste van al de heiligen"*. (2 Korinthe 12: 2-4 en Efeze 3: 8) . . .

Voor hen die in de schaduw van het kruis op Golgotha wandelen, kan er geen sprake zijn van zelfverheerlijking, geen hoogdravende aanspraak vrij te zijn van zonde. Zij voelen dat het hun eigen zonden waren die de zielenpijn veroorzaakte die het hart brak van de Zoon van God. Deze gedachte brengt hen tot zelfvernedering. Zij die het dichtst bij Jezus leven, onderscheiden in alle helderheid de broosheid en zondigheid van de mensheid, en hun enige hoop ligt in de verdienste van een gekruisigde en opgestane Heiland.

De heiligmaking, die nu binnen de religieuze wereld steeds meer op de voorgrond treedt, draagt een geest van zelfverheerlijking in zich, en een minachting aan Gods wet, die het als vreemd aan de Bijbelse godsdienst bestempelt. Haar pleitbezorgers leren dat heiligmaking een ogenblikkelijk werk is, waardoor zij, uit geloof alleen, volmaakte heiligheid bereiken. "Geloof alleen," zeggen zij, "en u ontvangt de zegen." . . .

Tegelijkertijd ontkennen zij het gezag van Gods wet, en beklemtonen, dat zij van de verplichting om de geboden te houden ontslagen zijn. Maar is het voor mensen mogelijk om heilig te zijn, in overeenstemming met de wil en het karakter van God, zonder dat zij in harmonie komen met de beginselen, die uitdrukking zijn van Zijn natuur en wil, en die laten zien wat aangenaam voor Hem is? - De Grote Strijd, blz. 435, 436

Maart: Christus weerspiegelen door rechtvaardigmaking/heiligmaking

19 maart | Liefde van een berouwvolle zondaar

"Geliefden, laat ons elkander liefhebben, want de liefde is uit God; en een iegelijk die liefheeft, is uit God geboren en kent God." 1 Johannes 4: 7

De apostel Johannes werd boven zijn broeders onderscheiden als de *"discipel welken Jezus liefhad."* (Johannes 20: 2) Hoewel hij niet in het minst lafhartig, week of wankel van karakter was, bezat hij een beminnelijke instelling en een warm kloppend, liefdevol hart. Hij schijnt de vriend bij uitnemendheid van Christus te zijn geweest, en hij ontving van de Heiland vele tekenen van liefde en vertrouwen. Hij was één van de drie die de verheerlijking op de berg en Zijn zielenpijn in Gethsémané mochten aanschouwen. En in die laatste uren van doodstrijd aan het kruis vertrouwde de Heere Zijn moeder toe aan de zorgen van Johannes.

De liefde van de Heiland voor de geliefde discipel werd met alle kracht van een vurige toewijding beantwoord. Johannes hing aan Christus, zoals de wijnstok zich hecht aan een statige pilaar. Omwille van zijn Meester trotseerde hij de gevaren van de rechtszaal en bleef hij in de buurt van het kruis. En op de berichten dat Christus was opgestaan, haastte hij zich naar het graf. In zijn ijver liet hij zelfs de onstuimige Petrus achter zich.

De liefde van Johannes voor zijn Meester was niet zomaar menselijke vriendschap, maar het was de liefde van een berouwvolle zondaar, die beseftte dat hij door het kostbaar bloed van Christus was verlost. Hij achtte het de hoogste eer om in dienst van zijn Heere te werken en te lijden. Zijn liefde tot Jezus bracht hem ertoe, iedereen lief te hebben voor wie Christus gestorven was. Zijn geloof was heel praktisch van aard. Hij redeneerde, dat liefde tot God zich zou openbaren in liefde voor Zijn kinderen. *"Wij hebben Hem lief, omdat Hij ons eerst liefgehad heeft. Indien iemand zegt: Ik heb God lief; en haat zijn broeder, die is een leugenaar; want die zijn broeder niet liefheeft, dien hij gezien heeft, hoe kan hij God liefhebben, Dien hij niet gezien heeft."* (1 Johannes 4: 19-20) Het leven van deze apostel was in overeenstemming met zijn leer.

De liefde tot Christus die in zijn binnenste gloeide, bracht hem ertoe, zeer ernstig en onvermoeibaar voor zijn medemensen te arbeiden, in het bijzonder voor zijn broeders en zusters binnen de Christelijke gemeente. . . .

Johannes verlangde ernaar zoals Jezus te worden, en onder de hervormende invloed van de liefde van Christus werd hij zachtmoedig en nederig van hart. Zijn ik was verborgen in Christus. Hij was nauw verbonden met de Levende Wijnstok, en zo kreeg hij deel aan de Goddelijke natuur. Dat is steeds het gevolg van gemeenschap met Christus. Dat is ware heiligmaking.

– Het geheiligde leven, blz. 51, 52

Maart: Christus weerspiegelen door rechtvaardigmaking/heiligmaking

20 maart | Johannes nam de lessen van Jezus ter harte

"Want de Zoon des mensen is niet gekomen om der mensen zielen te verderven, maar om te behouden." Lucas 9: 56

Op een keer zond Christus boodschappers voor Zich uit naar een Samaritaans dorp, om de mensen te vragen, voor Zich en Zijn discipelen voedsel en onderdak te verzorgen. Maar toen de Heiland het plaatsje naderde, bleek, dat Hij op weg was naar Jeruzalem. Dit wekte de vijandschap op van de Samaritanen. En in plaats van boodschappers naar Hem toe te sturen die Hem moesten uitnodigen, ja er zelfs op moesten aandringen om bij hen te vertoeven, onthielden ze Hem de gastvrijheid die zij aan een gewone voorbijganger wel gegeven zouden hebben. Jezus dringt Zichzelf aan niemand op, en de Samaritanen liepen de zegeningen mis, die zij ontvangen zouden hebben, als zij Hem hadden gevraagd hun gast te zijn.

We verbazen ons er misschien over, hoe onheus de hemelse Majesteit hier werd behandeld. Maar hoe vaak zijn wij, die belijden volgelingen van Christus te zijn, niet schuldig aan vergelijkbare nalatigheid? Nodigen wij Jezus uit in ons hart en ons huis? Hij is vol liefde, vol genade, vol zegen, en Hij staat klaar om ons die gaven te geven. Maar wij zijn vaak, net als de Samaritanen, tevreden zonder Hem.

De discipelen wisten van Christus' bedoeling, de Samaritanen door Zijn aanwezigheid te zegenen. En toen zij de kilte zagen, de jaloezie en het gebrek aan ontzag jegens hun Meester, waren ze vol verbijstering en verontwaardiging. Jacobus en Johannes waren het meest getroffen. Dat Hij Die zij zozeer vereerden zó behandeld werd, scheen hun een misdaad toe die te groot was, om zomaar zonder onmiddellijke straf aan voorbij te gaan. In hun ijver zeiden zij: *"Heere, wilt Gij dat wij zeggen, dat vuur van den hemel nederdale, en dezen verslinde, gelijk ook Elias gedaan heeft?"* (Luc. 9: 54). . . .

Jezus bestrafte Zijn discipelen en zei: *"Gij weet niet van hoedanigen geest gij zijt. Want de Zoon des mensen is niet gekomen om der mensen zielen te verderven, maar om te behouden."* (vers 55-56) Johannes en zijn medediscipelen zaten op een school, waarin Christus Leraar was. Zij die bereid waren hun eigen tekortkomingen in te zien, en die ernaar verlangden in karakter te verbeteren, hadden daarvoor uitgebreid de mogelijkheid. Johannes nam elke les ter harte en trachtte voortdurend om zijn leven in harmonie te brengen met het Goddelijke Voorbeeld.

Jezus' lessen, die de nadruk legden op zachtmoedigheid, nederigheid en liefde als essentieel voor het toenemen in genade, en het geschikt zijn voor Zijn werk, waren voor Johannes van de allergrootste waarde. Deze lessen zijn ook voor ons persoonlijk, en voor ons als broeders en zusters binnen de gemeente bestemd, net als voor de eerste discipelen van Christus. - Het geheiligde leven, blz. 54 – 56

Maart: Christus weerspiegelen door rechtvaardigmaking/heiligmaking

21 maart | De tegenstelling tussen Johannes en Judas

"Die den Zoon heeft, die heeft het leven; die den Zoon Gods niet heeft, die heeft het leven niet." 1 Johannes 5: 12

Gedurende de jaren dat hij (Johannes) zo nauw met Christus verbonden was, werd hij vaak gewaarschuwd en vermaand door de Heiland; en hij nam deze terechtwijzingen ter harte. Toen het karakter van de Goddelijke aan hem geopenbaard werd, zag Johannes zijn eigen tekortkomingen. Die openbaring maakte hem nederig. In tegenstelling tot zijn eigen onstuimige geest zag hij dag aan dag de tederheid en de verdraagzaamheid van Jezus, en hoorde hij Zijn lessen over nederigheid en geduld. Dag aan dag werd zijn hart naar Christus getrokken, totdat hij zichzelf uit liefde voor zijn Meester uit het oog verloor. De macht en de tederheid, de majesteit en de zachtmoedigheid, de kracht en het geduld, die hij in het dagelijks leven van de Zoon van God zag, vervulde zijn ziel met bewondering. Hij boog zijn wraakzuchtig en ambitieus temperament voor de vormende kracht van Christus, en Goddelijke liefde bracht in hem een verandering van karakter tot stand.

In schril contrast tot de heiligmaking die zich in het leven van Johannes voltrekt, staat de ervaring van zijn medediscipel Judas. Net als zijn metgezel beleed Judas een discipel van Christus te zijn, maar hij bezat slechts een schijn van godsvrucht. Hij was niet ongevoelig voor de schoonheid van het karakter van Christus. Vaak luisterde hij vol overtuiging naar de woorden van de Heiland. Maar hij wilde zich niet in zijn hart verootmoedigen, of zijn zonden belijden. . . .

Johannes streed oprecht tegen zijn tekortkomingen. Maar Judas deed zijn geweten geweld aan en bezweek voor de verleiding, waardoor hij zich nog meer hechtte aan zijn slechte gewoontes. Het in praktijk brengen van de waarheden die Christus leerde stond haaks op zijn streven en verlangens, en hij kon er niet toe komen, zijn denkbelden te laten varen om uit de hemel wijsheid te ontvangen. In plaats van in het licht te wandelen, koos hij voor het duister. Hij koesterde boze verlangens, begeerte, wraakzuchtige hartstochten, duistere en sombere gedachten, totdat satan hem volledig in zijn macht had.

Johannes en Judas staan model voor diegenen die belijden volgelingen van Christus te zijn. Beide discipelen hadden gelijke kansen om het Goddelijk Voorbeeld te bestuderen en na te volgen. . . . Ze hadden allebei ernstige tekortkomingen in hun karakter, en beiden hadden toegang tot de Goddelijke genade die ons karakter hervormt. Maar terwijl de één nederig bij Jezus in de leer was, toonde de ander dat hij geen dader van het Woord was, maar alleen een hoorder. De één werd - terwijl zijn ik dagelijks afstierf en hij zonden overwon - door de Waarheid geheilgd. De ander werd - doordat hij de hervormende kracht van de genade weerstond en toegaf aan zijn egoïstische verlangens - steeds meer door satan gebonden. . . .

Iemand kan duidelijke tekortkomingen in zijn karakter hebben. Toch wordt zo iemand, als hij een ware discipel van Christus wordt, hervormd en geheilgd door de kracht van de genade van God. - Van Jeruzalem tot Rome, blz. 406 – 407.

Maart: Christus weerspiegelen door rechtvaardigmaking/heiligmaking

Maart: Christus weerspiegelen door rechtvaardigmaking/heiligmaking

22 maart | Verwonderd over de liefde van God

"Ik was in den geest op de dag van Heeren." Openbaring 1: 10

De dag des Heeren, waarover Johannes sprak, was de Sabbat, de dag waarop God rustte, toen Hij Zijn scheppingswerk voltooid had, en die Hij zegende en heiligde, omdat Hij op die dag gerust had. De Sabbat werd door Johannes op het eiland Patmos net zo heilig in acht genomen als toen hij onder de mensen verkeerde, en op die dag preekte. De kale rotsen om hem heen herinnerden Johannes aan de rotsen van de Horeb, en aan God, Die, toen Hij Zijn wet voor het volk daar afkondigde, gezegd had: "Gedenk den Sabbatdag, dat gij dien heiligt." (Exodus 20: 8)

De Zoon van God sprak tot Mozes vanaf de top van de berg. God maakte de rotsen tot Zijn heiligdom. Zijn tempel werd gevormd door de eeuwige heuvels. De Goddelijke Wetgever daalde neer op die rotsachtige berg om Zijn wet ten aanhoren van heel het volk af te kondigen. Zo zouden zij onder de indruk komen van de grootse en ontzagwekkende vertoning van Zijn macht en heerlijkheid, en ervoor terugschrikken om Zijn geboden te overtreden. God kondigde Zijn wet af te midden van bliksem en donderslagen en vanuit de dikke wolk die over de top van de berg hing; en Zijn stem klonk als een luid klinkende bazuin. De wet van de Heere was onveranderlijk, en de tafelen waarop Hij deze wet schreef waren van massief steen, symbool van de onveranderlijkheid van Zijn voorschriften. De rotsachtige Horeb werd tot een heilige plek voor allen, die de wet van God liefhadden en in ere hielden.

Terwijl Johannes de gebeurtenissen op de Horeb overdacht, kwam de Geest van Hem, Die de zevende dag geheiligd heeft, op hem. Hij overdacht de zonde van Adam die de Goddelijke wet overtrad, en de vreselijke gevolgen van die overtreding. De oneindige liefde van God, Die Zijn Zoon gaf om een verloren geslacht te verlossen, scheen wel te groot om in woorden uit te drukken. Wanneer hij hier in zijn brief over spreekt, roept hij de gemeente en de wereld op, hierop te letten: *"Ziet, hoe grote liefde ons de Vader gegeven heeft, namelijk dat wij kinderen Gods genaamd zouden worden. Daarom kent ons de wereld niet, omdat zij Hem niet kent."* (1 Johannes 3: 1)

Het was Johannes een raadsel, dat God Zijn eigen Zoon kon geven om voor de opstandige mens te sterven. En hij was buiten zichzelf van verwondering, dat het Verlossingsplan, dat tegen zulke hoge kosten door de Hemel was ontworpen, verworpen zou worden door dezelfde mensen voor wie dit oneindige Offer werd gebracht. . . .

Het is geen licht vergrijp om tegen God te zondigen, om de verdorven wil van de mens tegenover de wil van zijn Maker te stellen. Het is zelfs in deze wereld in het belang van de mensheid, Gods geboden te gehoorzamen. En het is zeker in hun eeuwig belang zich aan God te onderwerpen, en met Hem vrede te hebben. . . . God heeft hem tot een vrij zedelijk wezen gemaakt, die gehoorzamen, maar ook ongehoorzaam kan zijn. Het eeuwige leven - de eeuwige heerlijkheid - is als beloning beloofd aan hen die Gods wil doen. - Het geheiligde leven, blz. 68 – 71.

Maart: Christus weerspiegelen door rechtvaardigmaking/heiligmaking

Maart: Christus weerspiegelen door rechtvaardigmaking/heiligmaking

23 maart | Liefde blijkt uit gewillige gehoorzaamheid

"Indien gijlieden willig zijt en hoort, zo zult gij het goede des lands eten." Jesaja 1: 19

Het karakter van een Christen blijkt uit zijn dagelijks leven. Christus sprak: *"Alzo een iedere goede boom brengt goede vruchten, een een kwade boom brengt voort kwade vruchten."* (Mattheüs 7: 17) Onze Heiland vergelijkt Zichzelf met een wijnstok, waarvan Zijn volgelingen de ranken zijn. Hij zegt duidelijk, dat ieder, die Zijn discipel wil zijn, vrucht moet voortbrengen. Vervolgens laat Hij zien, hoe zij vruchtdragende ranken kunnen zijn: *"Blijft in Mij, en Ik in u. gelijkerwijs de rank geen vrucht kan dragen van zichzelf, zo zij niet in den wijnstok blijft, alzo ook gij niet, zo gij in Mij niet blijft."* (Johannes 15: 4)

De apostel Paulus beschrijft de vruchten die een Christen moet dragen. Hij zegt, *"want de vrucht des Geestes is in alle goedheid en rechtvaardigheid en waarheid."* (Efeze 5: 9) En ergens anders: *"Maar de vrucht des Geestes is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid."* (Galaten 5: 22) Deze kostbare genadegaven vormen nog maar het begin van het uitwerken van de wet van God in ons leven.

De wet van God is de enige zuivere maatstaf voor morele volmaaktheid. Die wet is ons praktisch ten voorbeeld gehouden in het leven van Christus. Hij zegt van Zichzelf: *"gelijkerwijs Ik de geboden Mijns Vaders bewaard heb."* (Johannes 15: 10) Niets minder dan deze gehoorzaamheid voldoet aan de eisen van het Woord van God. *"Die zegt, dat hij in Hem blijft, die moet ook zelf alzo wandelen, gelijk Hij gewandeld heeft."* (I Johannes 2: 6)

Wij kunnen niet beweren dat wij niet in staat zijn dit te doen, want wij hebben de verzekering: *"Mijn genade is u genoeg."* (2 Korinthe 12: 9) Wanneer wij in die Goddelijke spiegel, de wet van God, kijken, zien we de buitengewone zondigheid van de zonde, en onze eigen verloren toestand als overtreders. Maar door berouw en geloof worden wij voor God gerechtvaardigd. En wij worden door Goddelijke genade in staat gesteld Zijn geboden te gehoorzamen.

Zij die God oprecht liefhebben, zullen een ernstig verlangen aan de dag leggen om Zijn wil te kennen en die te doen. . . . Het kind dat van zijn ouders houdt, zal dat laten blijken door gewillige gehoorzaamheid. Maar het egoïstische en ondankbare kind is erop uit, zo min mogelijk voor zijn ouders te doen, terwijl het tegelijkertijd alle voorrechten van een gehoorzaam en trouw kind wil genieten.

Hetzelfde verschil is zichtbaar onder hen die belijden kinderen van God te zijn. Velen die weten, dat zij het voorwerp van Zijn liefde en zorg zijn, en die Zijn zegen willen ontvangen, hebben geen vreugde om Zijn wil te doen. Ze beschouwen het beroep wat God op hen doet als een onplezierige inperking van hun vrijheid, en Zijn geboden als een zwaar juk. Maar hij die werkelijk naar heiligheid van hart en leven streeft, verheugt zich over de wet van God, en rouwt er alleen over, dat hij zozeer tekort schiet in het voldoen aan Zijn voorwaarden. - Het geheiligde leven, blz. 75, 76

Maart: Christus weerspiegelen door rechtvaardigmaking/heiligmaking

24 maart | Geheiligd door geloof en gehoorzaamheid

"Hierin is Mijn Vader verheerlijkt, dat gij veel vrucht draagt; en gij zult Mijn discipelen zijn." Johannes 15: 8

Velen schrikken terug voor een leven als onze Heiland geleefd heeft. Zij vinden dat het een te groot offer vraagt, om Zijn Voorbeeld na te volgen, om vrucht te dragen door middel van goede werken, en geduldig het snoeien door God te verdragen, opdat zij meer vrucht zullen voortbrengen. Maar wanneer een Christen zichzelf slechts ziet als een nederig instrument in de handen van Christus, trouw tracht zijn plicht volledig te vervullen - en daarbij vertrouwt op de hulp die God heeft beloofd - dan draagt hij het juk van Christus, en zal ontdekken dat dit licht is. Want hij draagt zijn last voor Christus en zal tot de erkenning komen, dat die last licht is. Hij kan met moed en vertrouwen omhoog zien en zeggen: *"Ik ben verzekerd, dat Hij machtig is mijn pand, bij Hem weggelegd, te bewaren tot dien dag."* (2 Timotheüs 1: 12)

Wanneer we tegenslagen op ons pad tegenkomen, en die trouw overwinnen; wanneer we tegenstand en verwijten ontmoeten, en in de Naam van Christus daarover zegevieren; wanneer we verantwoordelijkheid dragen en ons in de geest van onze Meester van onze taak kwijten - dan zullen we zeker kostbaar inzicht krijgen in Zijn trouw en macht. We zijn dan niet langer afhankelijk van de ervaring van anderen, want we zijn er zelf getuige van. We kunnen dan net als die Samaritanen vroeger zeggen: *"wij zelve hebben Hem gehoord, en weten, dat Deze waarlijk de Christus, de Zaligmaker der wereld."* (Johannes 4: 42)

Hoe meer we het karakter van Christus overdenken, en hoe meer wij Zijn reddende macht ervaren, des te scherper zullen wij beseffen dat we zelf zwak en onvolmaakt zijn. En des te oprechter zullen we Hem zien als onze kracht en onze Verlosser. ... Door geloof in Christus en door gehoorzaamheid aan Gods wet kunnen wij geheiligd worden, en zo geschikt worden om in gezelschap met heilige engelen te verkeren en met de in het wit geklede verlost in het koninkrijk der heerlijkheid.

Het is niet alleen het voorrecht, maar ook de plicht van iedere Christen om nauw met Christus verbonden te blijven en rijke ervaring op te doen met de dingen van God. Dan zal zijn leven vruchtbaar in goede werken zijn. ...

Wanneer we lezen over het leven van mensen die uitblonden door hun vroomheid, dan denken we vaak, dat hun ervaring en hetgeen zij hebben bereikt, ons kunnen verre te boven gaat. Maar dat is niet zo. Christus is voor iedereen gestorven. En Zijn Woord verzekert ons, dat Hij er meer naar verlangt, Zijn Heilige Geest te geven aan hem die daarom vragen, dan dat aardse ouders hun eigen kinderen goede gaven weten te geven.

De profeten en apostelen hebben niet door een wonder een volmaakt Christelijk karakter gekregen. Zij hebben gebruik gemaakt van de middelen die God binnen hun bereik had gebracht. En iedereen, die zich diezelfde inspanning wil getroosten, zal hetzelfde resultaat bereiken. - Het geheiligde leven, blz. 77, 78

Maart: Christus weerspiegelen door rechtvaardigmaking/heiligmaking

Maart: Christus weerspiegelen door rechtvaardigmaking/heiligmaking

25 maart | Paulus legt de nadruk op heiligmaking.

"Want gij weet wat bevelen wij u gegeven hebben door de Heere Jezus. Want dit is de wil Gods, uw heiligmaking." 1 Thessalonicenzen 4: 2-3

In zijn brief aan de gemeente in Efeze houdt Paulus hen *"de verborgenheid des Evangelies"* (Efeze 6: 19) voor, *"den onnaspeurlijke rijkdom van Christus"* (3: 8). En dan verzekert hij hen, dat hij ernstig bidt voor hun geestelijke rijkdom. *"Om deze oorzaak buig ik mijn knieën tot den Vader van onze Heere Jezus Christus... opdat Hij u geve, naar de rijkdom Zijner heerlijkheid, met kracht versterkt te worden door Zijn Geest in de inwendige mens; Opdat Christus door het geloof in uw harten wone en gij in de liefde geworteld en gegrond zijt; Opdat gij ten volle kondet begrijpen met al de heiligen, welke de breedte en lengte en hoogte en diepte is, En bekennen de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat, opdat gij vervuld wordt tot al de volheid Gods."* (Efeze 3: 14-19)

Ook schrijft hij aan zijn broeders en zusters in Korinthe: Aan *"den geheiligden in Christus Jezus ... Genade zij u en vrede van God, onzen Vader en den Heere Jezus Christus. Ik dank mijn God allen tijde over u, vanwege de genade Gods, die u gegeven is in Christus Jezus; Dat gij in alles rijk zijt geworden in Hem, in alle rede en alle kennis, Gelijk de getuigenis van Christus bevestigd is onder u, Alzo dat het u aan geen gave ontbreekt, verwachtende de openbaring van onze Heere Jezus Christus."* (1 Korinthe 1: 2-7)

Deze woorden zijn niet alleen bestemd voor de gemeente in Korinthe, maar voor het hele volk van God tot aan het einde der tijden. Iedere Christen mag de zegen van de heiligmaking ervaren.

De apostel vervolgt dan: *"Maar ik bid u, broeders, door de Naam van onzen Heere Jezus Christus, dat gij alles hetzelfde spreekt en dat onder u geen scheuringen zijn, maar dat gij samengevoegd zijt in één zelfden zin en in één zelfden gevoelen."* (vers 10) Paulus vroeg hen daarmee niet iets onmogelijks. Eénheid is zeker het resultaat van Christelijke volmaaktheid. ...

De apostel ijverde zelf om aan dezelfde maatstaf van heiligheid te voldoen, als die hij zijn broeders en zusters voorhield. ... Paulus aarzelde niet om bij elke geschikte gelegenheid het belang van Bijbelse heiligmaking te benadrukken. Hij zegt: *"Want gij weet wat bevelen wij u gegeven hebben door de Heere Jezus. Want dit is de wil Gods, uw heiligmaking."* 1 Thessalonicenzen 4: 2-3.

"Alzo dan, mijne geliefden, gelijk gij allen tijd gehoorzaam zijt geweest zijt, niet als in mijn tegenwoordigheid alleen, maar veel meer nu in mijn afwezen, werkt uws zelfs zaligheid met vreze en beven. ... Doet alle dingen zonder murmureren of tegenspreken, Opdat gij moogt onberispelijk en oprecht zijn, kinderen Gods zijnde onstraffelijk in het midden van een krom en verdraaid geslacht, onder welke gij schijnt als lichten in de wereld." Filippenzen 2: 12-15. - Het geheiligde leven, blz. 78 – 81.

Maart: Christus weerspiegelen door rechtvaardigmaking/heiligmaking

26 maart | Jezus met het oog van het geloof aanschouwen

"Maar Gode zij dank, Die ons de overwinning geeft door onze Heere Jezus Christus." 1 Korinthe 15: 57

Zie in geloof naar de kroon die is weggelegd voor hen die overwinnen; luister naar het juichend lied van de verlostten: Waardig, waardig is het Lam, dat geslacht is, en ons verlost heeft voor God! Doe uw best om deze taferelen echt te ervaren.

Stefanus, de eerste Christelijke martelaar, riep in zijn vreselijke strijd tegen overheden en machten en boze geesten in hemelse gewesten uit: *"Zie, ik zie de hemelen geopend, en den Zoon des mensen, staande ter rechterhand Gods."* (Handelingen 7: 56) De Heiland van de wereld vertoonde Zich aan hem, terwijl Hij vanuit de hemel heel betrokken op hem neerkeek, en het heerlijke licht van het aangezicht van Christus scheen met zo'n helderheid op Stefanus neer, dat zelfs zijn vijanden zijn gelaat zagen stralen als het gelaat van een engel.

Wanneer we onze gedachten meer met Christus en de hemel zouden vullen, dan zouden we krachtig stimulans en steun ontvangen in onze strijd voor de Heere. Trots en liefde voor de wereld zullen hun macht verliezen, wanneer we de heerlijkheid van dat betere land overdenken, dat zo spoedig ons thuis zal zijn. In vergelijking met de liefelijkheid van Christus zal alles wat op aarde aantrekkingskracht heeft nog maar weinig waard schijnen.

Laat niemand zich inbeelden, dat men zich zonder ernstige inspanning van zijn kant kan verzekeren van Gods liefde. Wanneer men zijn geest lange tijd heeft toegestaan, om zich uitsluitend met aardse dingen bezig te houden, dan is het moeilijk om dit gedachtepatroon te wijzigen. Dat wat ons oog kan zien en onze oren kunnen horen trekt onze aandacht maar al te vaak weg en slokt onze belangstelling op. Maar wanneer we de stad van God willen binnengaan, en Jezus en Zijn heerlijkheid willen aanschouwen, dan moeten we onszelf eraan wennen, om Hem hier op aarde met het oog van het geloof te aanschouwen. We zouden vaak aan de woorden en het karakter van Christus moeten denken en er dikwijls over praten. En elke dag zouden we enige tijd speciaal moeten wijden aan gebed en meditatie over deze heilige thema's.

Heiligmaking is dagelijks werk. Laat niemand zichzelf misleiden door te denken, dat God hem zal vergeven en zegenen, zolang zij nog één enkele eis van Hem met voeten treden. Het willens begaan van een bekende zonde brengt de getuigende stem van de Geest, tot zwijgen en maakt scheiding tussen onze ziel en God.

Hoe hoog ook de extase van ons religieus gevoel mag stijgen, Jezus kan niet wonen in een hart dat de wet van God verwerpt. God zal alleen hen eren, die Hem eren. ... Hier is de hulp van Christus voor nodig. Menselijke zwakheid wordt verenigd met Goddelijke kracht, en ons geloof roept uit: *"Maar Gode zij dank, Die ons de overwinning geeft door onze Heere Jezus Christus."* (1 Kor. 15: 57 - Het Geheiligde Leven, blz. 85, 86.

Maart: Christus weerspiegelen door rechtvaardigmaking/heiligmaking

27 maart | God werkt volgens de vermenigvuldigingsregel

"Genade en vrede zij u vermenigvuldigd door de kennis van God en van Jezus onze Heere."
2 Petrus 1: 2

Als we een karakter willen vormen dat God kan aannemen, dan moeten we de juiste gewoontes ontwikkelen in ons godsdienstig leven. Dagelijks gebed is net zo noodzakelijk voor het toenemen in genade - en zelfs voor geestelijk leven op zich - als aards voedsel is voor ons lichamelijk welzijn. We moeten onszelf eraan wennen, onze gedachten vaak in gebed tot God op te heffen. Wanneer onze geest afdwaalt, moeten we die terugvoeren; wanneer we volharden in ons pogen, zal het uiteindelijk makkelijk zijn vanwege de gewoonte. We kunnen ons geen moment veilig van Jezus losmaken. Wij mogen Hem aanwezig weten bij elke stap die wij doen, maar alleen wanneer we aan de voorwaarden voldoen die Hij zelf heeft gesteld.

Godsdienst moet de belangrijkste bezigheid zijn in ons leven. Al het andere moet hieraan ondergeschikt gemaakt worden. Al onze krachten naar ziel, lichaam en geest moeten gebundeld worden in de strijd van de Christen. Wij moeten op Jezus zien om kracht en genade te ontvangen, dan zullen we de overwinning behalen, net zo zeker als Jezus voor ons gestorven is.

Wij moeten dichter bij het kruis van Christus komen. Berouw aan de voet van het kruis is de eerste vredesles die wij moeten leren. De liefde van Christus - wie kan die begrijpen? Haar tederheid en zelfopoffering zijn oneindig veel meer dan moederliefde! Wanneer we willen weten, hoeveel de ziel van een mens waard is, dan moeten we met een levend geloof zien naar het kruis. En zo begint onze studie, die de hele eeuwigheid door de wetenschap én het lied van de verlostten zal zijn. De waarde van onze tijd en onze talenten kan alleen worden afgemeten aan de omvang van de losprijs die ter wille van onze verlossing is betaald. ...

Heiligmaking is een werk dat steeds doorgaat. De opeenvolgende stappen worden ons in de woorden van Petrus voorgehouden: *"En gij, tot hetzelfde ook alle naarstigheid toebrengende, voegt bij uw geloof deugd, en bij de deugd kennis, En bij de kennis matigheid, en bij de matigheid lijdzaamheid, en bij de lijdzaamheid godzaligheid, En bij de godzaligheid broederlijke liefde, en bij de broederlijke liefde, liefde [jegens allen]. Want zo deze dingen bij u zijn, en [in u] overvloedig zijn, zij zullen [u] niet ledig noch onvruchtbaar laten in de kennis van onzen Heere Jezus Christus."* 2 Pet. 1: 5 - 8

Deze weg geeft ons de zekerheid, dat we nooit ten val zullen komen. Zij die zó werken aan het verkrijgen van toenemende genadegaven van Christus hebben de verzekering, dat God zal werken volgens de vermenigvuldigingsregel in het aan hen verlenen van de gaven van Zijn Geest. ... Door Goddelijke genade zullen allen die de lichtende treden van de aarde naar de hemel willen beklimmen - *"met gejubel en eeuwige blijdschap"* (Jesaja 35: 10) - door de poorten de stad van God binnengaan. - Het Geheiligde Leven, blz. 93 – 95.

Maart: Christus weerspiegelen door rechtvaardigmaking/heiligmaking

28 maart | Gods Woord is het middel tot onze heiligmaking

"En Ik heilig Mijzelf voor hen, opdat ook zij geheiligd mogen zijn in waarheid." Johannes 17: 19

Voordat Jezus overging tot Zijn laatste gevecht met de machten van de duisternis, hief Hij Zijn ogen op naar de hemel en bad voor Zijn discipelen. Hij zei: *"Ik bid niet, dat Gij hen uit de wereld wegneemt, maar dat Gij hen bewaart voor de boze. Zij zijn niet van de wereld, gelijkerwijs Ik uit de wereld niet ben. Heilig hen in Uw waarheid; Uw Woord is de waarheid."* (Johannes 17: 15-17) ...

De last van de bede van Jezus was, dat zij die in Hem geloofden, bewaard zouden blijven voor het kwaad van de wereld, en geheiligd zouden worden door de waarheid. Hij laat ons niet over aan vage vermoedens van wat die waarheid is, maar Hij voegt eraan toe: *"Uw Woord is de waarheid."* Het Woord van God is het middel, waardoor onze heiligmaking voltooid kan worden. Daarom is het van het grootste belang, dat wij onszelf bekend maken met de heilige richtlijnen van de Bijbel.

Het is voor ons net zo noodzakelijk om de woorden ten leven te begrijpen, als het voor de vroegste discipelen was om het Verlossingsplan te kennen. We hebben geen excuus, als wij door eigen nalatigheid onwetend zijn over de eisen van Gods Woord. God heeft ons Zijn Woord gegeven, de openbaring van Zijn wil, en heeft de Heilige Geest beloofd aan hen die Hem vragen, hen te leiden in alle waarheid; en elke ziel die oprecht verlangt de wil van God te doen, zal de lering kennen. ...

De zendingsopdracht van Jezus werd aangetoond met overtuigende wonderen. Zijn leer deed de mensen versteld staan. ... Het was een systeem van waarheid dat tegemoet kwam aan de verlangens van het hart. Zijn onderwijs was eenvoudig, helder, en veelomvattend bovendien. De praktische waarheden die Hij uitsprak bezaten overtuigingskracht, en hielden de aandacht van de mensen vast. Menigten bleven in Zijn buurt en verwonderden zich over Zijn wijsheid. En Zijn optreden kwam overeen met de grote waarheden die Hij verkondigde. Er was geen enkele uitvlucht, geen enkele aarzeling, geen zweem van twijfel of onzekerheid aan de waarheid van Zijn woorden. Hij sprak met duidelijk gezag over hemelse en aardse dingen, over Goddelijke en menselijke zaken. En de mensen *"versloegen zich over Zijn leer, want Zijn woord was met macht."* (Lucas 4: 32) ...

Het is voor ons van het allergrootste belang dat we begrijpen wat waarheid is, en we moeten met de allergrootste ernst vragen, om in alle waarheid geleid te worden.

David wist het licht van God op juiste waarde te schatten en herkende de kracht van het Woord van God. Hij verklaarde: *"De opening Uwer woorden geeft licht, de slechten verstandig makende."* (Psalm 119: 130) Laten zij die licht verlangen de Schriften onderzoeken, en daarbij Schriftplaats met Schriftplaats vergelijken, terwijl zij God vragen om verlichting door de Heilige Geest. De belofte is, dat zij die zoeken, zullen vinden. - Review & Herald, 6 juli 1911.

Maart: Christus weerspiegelen door rechtvaardigmaking/heiligmaking

Maart: Christus weerspiegelen door rechtvaardigmaking/heiligmaking

29 maart | Behoeftte aan persoonlijke toewijding

"zijt standvastig, onbeweeglijk, altijd overvloedig zijnde in het werk des Heeren, als die weet, dat uw arbeid niet ijdel is in den Heere." 1 Korinthe 15: 58

Er is grote behoefte aan de invloed van de Heilige Geest in ons midden. Op individueel niveau moeten trotse harten gebroken worden. Er is diepgaand zelfonderzoek nodig, die uitmondt in het belijden van schuld. Gelovigen in deze tijd moeten staan met een zachtmoedig, geheiligd en gebroken hart, terwijl elke zonde met een onberouwelijk berouw is beleden. De Heilige Geest wacht, tot Hij de liefde van God in harten kan doen ontbranden, zodat Zijn lof mag klinken van trouwe, onzelfzuchtige, reine en oprechte lippen. Als heilige beginselen ons leven leiden, zal onze ziel schoon in eenvoud zijn.

De invloed van het gelovig gebed is even verstrekkend als de eeuwigheid. De Heere zal allen zegenen, die Hem met hun hele hart zoeken, en die met nederigheid van ziel en oprechte bedoelingen ernaar streven, het Voorbeeld van Christus te volgen. Tot hen, die zo proberen deel te krijgen aan de Goddelijke natuur, wordt gesproken: *"vertraagt niet in goed te doen," "altijd overvloedig zijnde in het werk des Heeren,"* Hij die gelovig en trouw zijn werk doet, en daarbij aan de beloften van God vasthoudt, zal overwinnen. De grootheid onder de ganse hemel van het Koninkrijk zal worden gegeven aan de trouwe, gelovige kinderen van God. ...

Ik heb opdracht ontvangen om de noodzaak te beklemtonen, dat men zich met heel zijn wezen aan God persoonlijk toewijdt, en zich heiligt. Laat iedere ziel vragen: Heer, wat wilt Gij dat ik doen zal, zodat de waakzaamheid van Christus in mijn leven zichtbaar mag worden, zodat Zijn Voorbeeld door mij nagevolgd kan worden, en zodat ik oprechte woorden kan spreken tot hulp van zielen die in duisternis en zonde wandelen?

Ieder is individueel verplicht om anderen de Waarheid door te geven, die hij zelf bezit. Niets mag de dienaar van Christus weerhouden, zijn licht te laten schijnen voor zijn medemens. We moeten dagelijks toenemen in bekwaamheid om het kostbare werk van het winnen van zielen voor Christus te doen. Dat is een heel kostbaar werk, een werk dat veel voldoening geeft! En de hele hemel wacht op kanalen, waardoor de hemelse olie gegoten kan worden, om behoeftige zielen te verfrissen en kracht te geven. De Heere zal diegenen leiden en beschermen, die Zijn Goddelijke volheid in dankbare lofzang van hun lippen laten vloeien, en die via werken van barmhartigheid en liefde een zegen zijn voor de mensheid.

Zulke arbeiders worden geheiligde vertegenwoordigers van God.

Ik zou tot iedere gelovige willen zeggen: Laat de geest van hemelse genade toe in uw ziel en in uw ervaring: dit is een afdruk van het karakter van Christus. ... En de beloning voor uw dienst zal de weerspiegeling van de zachtmoedige geest van Christus in uw eigen leven zijn. - Review & Herald, 25 februari 1909

Maart: Christus weerspiegelen door rechtvaardigmaking/heiligmaking

30 maart | Zonder Jezus kunnen wij niets doen

"Maar uit Hem zijt gij in Christus Jezus, Die ons geworden is wijsheid van God, en rechtvaardigheid en heiligmaking en verlossing." 1 Korinthe 1: 30

Velen denken dat het onmogelijk is onze naaste lief te hebben als onszelf, maar het is de enig werkelijke vrucht van het Christen zijn. Liefde voor anderen is de Heere Jezus Christus aandoen; het is wandelen en werken met de blik op de onzichtbare wereld. Wij moeten dus op Jezus blijven zien, de Leidsman en Voleinder van ons geloof.

De ernstige waarschuwing die aan de rijke dwaas werd gegeven dient alle mensen tot aan het einde der tijden afdoende af te schrikken. Onze Heere gaf onderricht op onderricht, om iedereen van zelfzucht weg te leiden, en om nauwe banden van gemeenschap en broederschap te vormen tussen de ene mens en de andere. Hij verlangde, dat de harten van gelovigen nauw samengevoegd zouden worden via sterke banden van sympathie, zodat er eenheid in Hem zou zijn. Zij zijn samen om zich hoopvol te verheugen over de glorie van God, terwijl ze zoeken naar het eeuwige leven via de deugd van Christus. Als Christus in ons hart zetelt, dan zal Zijn liefde zich, via degene die haar bezit, verspreiden naar anderen en zal het ene hart aan het andere verbinden.

De genade van Christus moet het enige zijn waar de Christen van afhankelijk is. En wanneer dit zo is, zal hij zijn broeders en zusters zó liefhebben als Christus hem lief heeft. Dan kan hij zeggen: "Kom," en voorbede doen voor zielen, hen trachten te winnen, en hen te nodigen zich met God te laten verzoenen. Hij zal een steeds beslistere invloed uitoefenen, en zijn leven toewijden aan Christus, Die voor hem gekruisigd is.

Waar de liefde volmaakt wordt, daar wordt de wet onderhouden, en er is geen plaats meer voor het eigen ik. Zij die God bovenmate liefhebben, werken, lijden en leven voor Hem Die Zijn leven voor hun gaf. Wij kunnen de wet slechts houden, doordat wij de gerechtigheid van Christus tot de onze maken. Christus zegt: *"Zonder Mij kunt gij niets doen."* (Johannes 15: 5) Wanneer wij de hemelse gave, de gerechtigheid van Christus, ontvangen, dan zullen we ontdekken dat er Goddelijke genade voor ons beschikbaar is, en dat menselijke krachtbronnen machteloos zijn. Jezus geeft Zijn Heilige Geest in overvloedige mate voor noodsituaties, om aan onze zwakheden tegemoet te komen, om ons krachtig te troosten, om ons verstand te verlichten, en om ons hart te reinigen en te veredelen. Christus wordt voor ons wijsheid, gerechtigheid, heiligmaking en verlossing.

Van het begin tot het einde van het Christelijk leven kan geen enkele succesvolle stap zonder Christus gedaan worden. Hij heeft Zijn Geest gezonden om voortdurend bij ons te zijn. En doordat wij tot het uiterste op Christus vertrouwen, en onze wil aan Hem overgeven, kunnen wij Hem volgen waarheen Hij ook gaat. - Review & Herald, 26 juni 1894

De Heilige Geest werkt aan elk hart dat ontvankelijk is voor Zijn heilige invloed. De gerechtigheid van Christus gaat voor zo iemand uit, en de heerlijkheid van de Heere zal zijn achterhoede zijn. - Brief 192, 1902

Maart: Christus weerspiegelen door rechtvaardigmaking/heiligmaking

Maart: Christus weerspiegelen door rechtvaardigmaking/heiligmaking

31 maart | Verenigd met Christus ontvangen we Zijn gedachten

"Maar de wijsheid die van boven is, die is ten eerste zuiver, daarna vreedzaam, bescheiden, gezeggelijk, vol van barmhartigheid en goede vruchten, niet partijdig oordelende, en ongeveinsd. En de vrucht der gerechtigheid wordt in vrede gezaaid voor degenen die vrede maken." Jacobus 3: 17-18

Overall waar eenheid met Christus bestaat, is liefde. Welk andere vruchten we ook voortbrengen, als de liefde ontbreekt, dan doen die vruchten geen goed. Liefde tot God en tot onze naaste vormt het hart van ons geloof. Niemand kan van Jezus houden én Zijn kinderen niet liefhebben. Wanneer we met Christus verenigd zijn, dan denken we zoals Jezus. Zuiverheid en liefde schijnen door in ons karakter, zachtmoedigheid en waarheid beheersen ons leven. Zelfs onze gelaatsuitdrukking is veranderd.

Christus Die in onze ziel woont, oefent een kracht tot verandering uit, en ons uiterlijk getuigt van de vrede en vreugde die in ons regeert. Wij drinken de liefde van Christus in, zoals de rank voedsel onttrekt aan de wijnstok. Als we in Christus zijn geënt, wanneer we vezel voor vezel met de Levende Wijnstok zijn verenigd, dan blijkt dit aan ons, doordat we rijke trossen levende vruchten dragen. Als we met het Licht verbonden zijn, dan zullen we lichtkanalen zijn: in woord en daad zullen we licht naar de wereld weerspiegelen.

Ware Christenen zijn gebonden met de keten van liefde, die de aarde met de hemel verbindt, en die de eindige mens verbindt met de oneindige God. Het licht dat van het gelaat van Jezus Christus schijnt, straalt in de harten van Zijn volgelingen, tot eer van God.

Door aanschouwen moeten we veranderen. En wanneer we mediteren over de volmaakte kanten van het Goddelijk Voorbeeld, gaan we ernaar verlangen om volledig veranderd te worden, en te worden vernieuwd naar Zijn zuivere beeld. Het is door geloof in de Zoon van God dat er een verandering in ons karakter plaatsvindt, en het kind van de toorn wordt het kind van God. Hij gaat over van de dood naar het leven, hij wordt geestelijk en onderscheidt geestelijke zaken. De wijsheid van God verlicht zijn verstand, en hij aanschouwt de wonderen van Zijn wet. ... Doordat hij een mens wordt die God gehoorzaamt, heeft hij de gedachten van Christus, en Gods wil wordt tot zijn wil.

Hij die zich onvoorwaardelijk onder de leiding van de Geest van God stelt, zal ontdekken, dat zijn denken zich ontplooit en ontwikkelt. Hij ontvangt in de dienst van God onderricht, dat niet eenzijdig en gebrekkig is, waardoor men een karakter zou ontwikkelen wat eenzijdig is; maar onderricht dat leidt tot symmetrie en volmaaktheid. Zwakheden die naar voren kwamen in een wankel wil en een zwak karakter worden overwonnen, want voortdurende aanbidding en vroomheid brengen de mens in zo'n nauwe relatie met Christus, dat men de gedachten van Christus heeft. Hij is één met Christus en is zuiver en sterk van beginselen. - Selected Messages, boek 1, blz. 337,338.